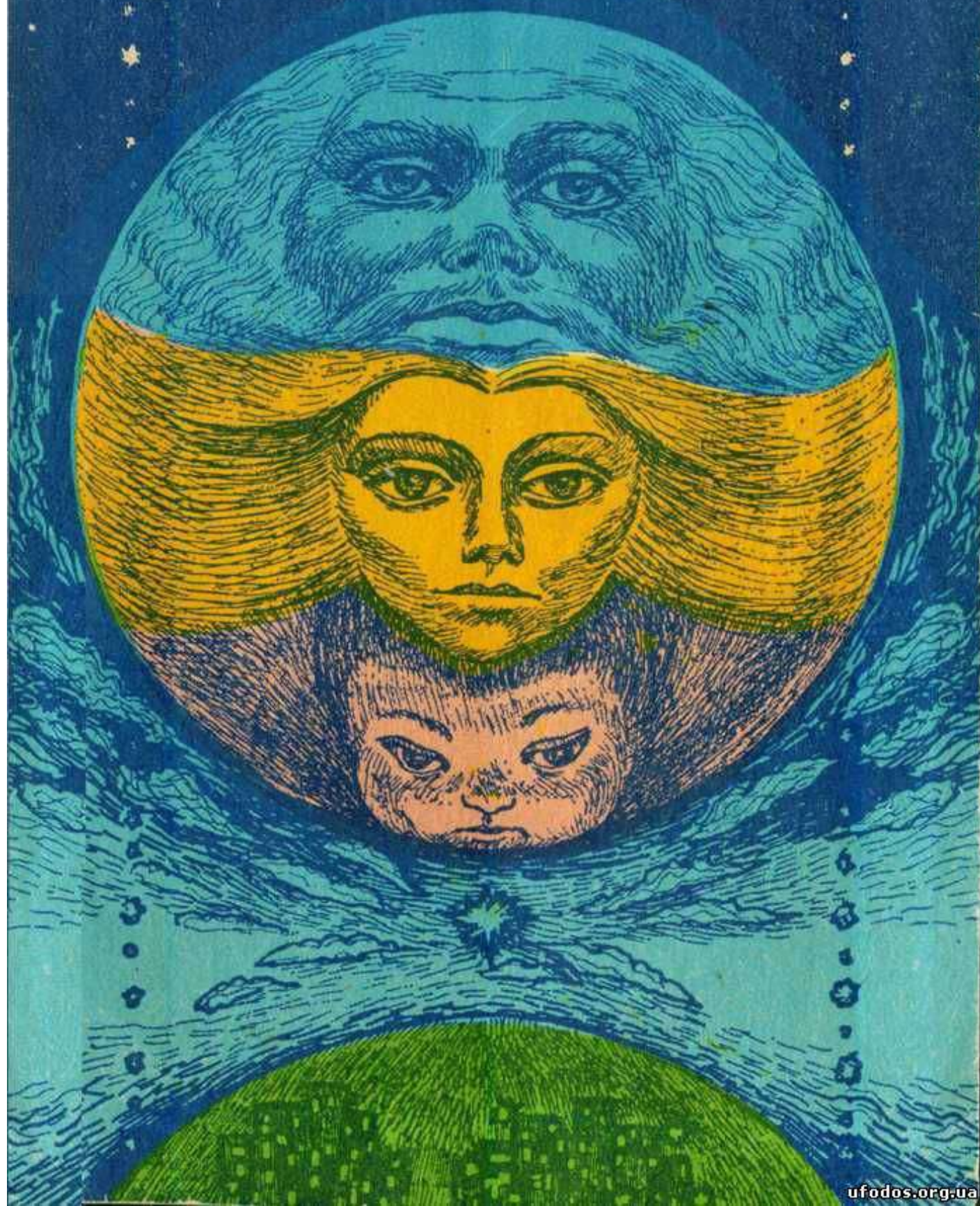

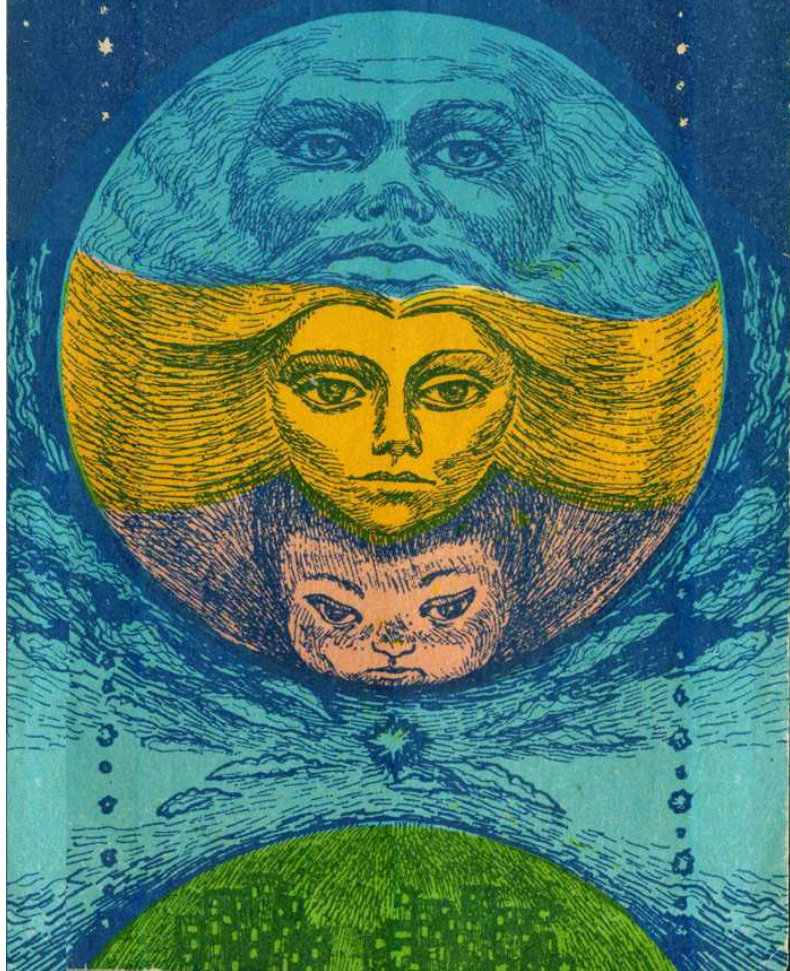
А. П. ТРОФИМЕНКО

НЛО – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЛЮДСТВУ ?

А. П. ТРОФИМЕНКО

НЛО- ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЛЮДСТВУ ?

ТОВАРИСТВО «ЗНАННЯ» УКРАЇНИ

А. П. ТРОФИМЕНКО,
кандидат фізико-математичних наук

НЛО – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЛЮДСТВУ?

КИЇВ 1991

ББК 20.3

Т76

Трофименко А. П.

Т76 НЛО — попередження людству? — К.: Т-во «Знання»
України.— 48 с.— (Сер. 8, Новини науки і техніки; № 8). ISBN 5
—7770—0342—7

Аналізуються численні матеріали спостережень НЛО, закономірності їх появи та поведінки, наводяться гіпотези і припущення, які могли б пояснити це явище.

Розглядається психічна дія НЛО на людей і описуються приклади контактів з енолавами. Даються поради, як доводити себе на випадок зустрічі з НЛО.

Робляться спроби дати відповідь на питання щодо їх походження, причин появи на Землі та висловлюються міркування автора з приводу того, з чим це пов'язано і до чого може призвести.

Розрахована на широке коло читачів.

Т $\frac{1605040000-108}{M\ 281\ (04) -91}$ 105—91 ББК 20.3

Відповідальний редактор: Л. І. Загоронюк

ОБЩЕСТВО «ЗНАНИЕ» УКРАИНЫ

Серия 8, Новости науки и техники, № 8

Трофименко Аркадий Павлович

НЛО — ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ЧЕЛОВЕЧЕСТВУ?

(На украинском языке)

КИЕВ

Анализируются многочисленные материалы наблюдений НЛО, закономерности их появления и поведения, приводятся гипотезы и предположения, которые могли бы объяснить это явление.

Рассматривается психическое воздействие НЛО на людей и описываются примеры контактов с энолавами. Даются советы, как вести себя на случай встречи с НЛО.

Делаются попытки ответить на вопрос относительно их происхождения, причин появления на Земле и высказываются размышления автора относительно того, с чем это связано и к чему может привести.

Рассчитана на широкий круг читателей.

Редактор *Л. М. Богута*

Художньо-технічний редактор *Я. О. Гулько*

Здано до набору 22.08.91. Підписано до друку 13.11.91. Формат 84X108¹/₃₂. Папір газетний. Гарні-тура літературна. Високий друк. Ум. друк. арк. 2,52. Ум. фарбовідб. 2,84. Обл.-вид. арк. 2,96. Тираж 2966 пр. зам. № 02021091. Передплатна ціна 60 к.; для роздрібної торгівлі — 1 крб 50 к.

Товариство «Знання» України, 252005, Київ-5, вул. Червоноармійська, 57/3.

Друкарня комбінату друку «Радянська Україна»,
252006, Київ-6, вул. Анрі Барбюса, 51/2.

ISBN 5-7770-0342-7 © Трофименко А. П., 1991 р.

Найпрекрасніше, що ми можемо пізнати — це відчуття таємниці. Вона є джерелом усякого справжнього мистецтва і науки. Той, хто не вміє зупинитися та в неспівомовному захопленні задуматися, подібний до мерця, і очі його запліснені.

А. Ейнштейн

Серед добре відомих природних явищ інколи промайне таке, що порушує звичні уявлення. Частіше ми відкидаємо цю незбагненність, вважаючи її випадковою, нетиповою або, навіть, помилковою. Трапляються й такі. Однак є аномалії, які вперто нагадують про себе, втручаються у наше життя і ми мимоволі користуємось тим, чого не розуміємо. То ж варто поміркувати, чому з'являються різні незбагненності, про що вони свідчать, і чи не є це проявом певних закономірностей.

ПРО АНОМАЛЬНІ ЯВИЩА ПРИРОДИ ТА ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО НЛО

Людський розум завжди намагався пізнати навколишній світ, пояснити явища та процеси, які відбуваються довкола нас. Переважну більшість з них ми можемо пояснити, хоча свого часу вони й здавалися незрозумілими. Як поводитися б первісна людина у сучасному світі? Для неї, напевно, майже все здавалося б аномальним. Так само колись такі досягнення, як, наприклад, записування звуків, демонстрування предметів, що рухаються, бездротовий зв'язок, можливість просвічування рентгенівським промінням непрозорих предметів,— здавалися дивом.

Межа між тим, що ми сприймаємо як звичайне чи- аномальне, залежить від рівня наших знань. І сьогодні перед деякими явищами ми певною мірою перебуваємо в становищі первісної людини. Тільки зрозумівши їх та пізнавши причини, що їх викликають, людство зможе зробити наступний крок у своєму розвитку.

Нині запитань виникає дуже багато. Що таке телепатія, коли одна людина може читати думки іншої на відстані, ретробачення — здатність довідуватися про минуле незнайомої людини, яснобачення — відчуття її теперішнього стану або (що ще більш незрозуміло) передбачення майбутнього?

Яким чином, дивлячись на фотографію людини, можна визначити стан її здоров'я, де вона знаходиться, і, більше того, жива вона чи мертва? Чому справжні екстрасенси здатні значно ефективніше лікувати хворих, ніж це може зробити наша традиційна медицина? Як вдається філіппінським лікарям-хілерам розсувати пальцями тканини тіла, руками виконувати необхідні маніпуляції, не залишаючи на місці операції майже ніякого сліду?

Як можна пересувати предмети або робити їх невагомими лише завдяки зусиллям волі чи наказом у думці (телекінез, левітація). В чому полягає причина такого незвичайного явища, як полтергейст, коли (на щастя, у дуже рідкісних випадках) у квартирі починають самі рухатися речі, розбивається посуд тощо.

За допомогою якого відчуття «лозошукачі» знаходять різні предмети та речовини під землею? Така їх здатність вже успішно використовується при розвідці корисних копалин. Деякі інші аномальні явища знаходять практичне застосування у різних галузях.

І, нарешті, основне питання: «Чи всі ці «аномалії» є окремими, не пов'язаними між собою явищами, чи вони — це різнобічні прояви одних і тих же, поки що незрозумілих нам, законів природи та людської психіки?». Консерватизм людського мислення, впевненість у тому, що фундаментальні закони навколишнього світу вже відкриті, заважають об'єктивно аналізувати та осмислювати ці явища. Ігнорувати їх також неможливо, бо вже зібрана достатня кількість фактів, які незаперечно свідчать про їх реальність.

У природі аномальних явищ немов би спеціально закладене щось таке, що не узгоджується зі «здоровим глуздом»,— ірраціональне і таємниче. Його не можна виявити за допомогою загальноприйнятих методів спостереження та дослідження. Однак ці явища «відкривають» реальний світ у всій його різноманітності та стимулюють розвиток нових методів його пізнання.

Серед таких аномалій чільне місце посідають непізнані літаючі об'єкти (НЛО). Проте така назва не дуже влучно передає суть справи. По-перше, що таке «неопізнаність» невідомого? По-друге, НЛО не тільки літають, а можуть приземлятися і занурюватися у воду. І, нарешті, чи можі називати об'єктом щось таке, що може безслідно зникати? Термін «літаючі тарілки» хоч і виразний, але мало допомагає у роз'ясненні цього явища. Називають їх також астро-левітуючими об'єктами (АЛО), тобто такими, які летять від зірок. Але, мабуть, найточніше (як це буде видно з подальшого) їх слід було б назвати «енергоінформаційними згустками». Проте, зважаючи на загальноприйняту термінологію, користуватимемося терміном НЛО.

Протягом тривалого часу ця тема була у нас майже забороненою. В пресі періодично друкувалися твердження, що нічого аномального НЛО собою не являють, і що все це можна пояснити звичайними атмосферними явищами, польотом метеоритів, супутників, повітряних балонів, запуском ракет тощо. І дійсно, статистика свідчить, що 85—90 % випадків спостережень незвичайних небесних явищ можна цим пояснити. Однак решта (10—15 %) ні в які природні події не вписуються.

Звичайно, ці випадки ігнорувались. Адже вони виходили за рамки, тієї ідеології, яка протягом тривалого часу була у нас панівною, як не відповідали їй і генетика, кібернетика, теорія відносності. Сучасний стан нашої науки, культури, а також життєвого рівня народу є наслідком подібного ставлення до різних відомих фактів.

Втім, якщо говорити точніше, військові відомства деяких країн, у тому числі і нашої, відразу ж оцінили значення цього явища. Починаючи з середини 40-х років вони почали систематично вивчати НЛО, але результати цих досліджень здебільшого є секретними. Більше того, військові відомства США організували кампанію дезінформації з цього питання.

Коли у 1947 році над територією цієї країни сталася аварія з НЛО, там було створено групу «Мажестик-12», яка займалась вивченням такого незвичайного випадку. Невдовзі один з її членів — астрофізик Д. Мензел — написав книгу «Про літаючі тарілки», в якій заперечував реальність існування НЛО. Відомий також «Проект Колорадо», керівник якого — професор Е. Кондон неодноразово виступав у пресі з повідомленнями про природне походження НЛО. На них охоче посилалися наші засоби масової інформації, відстоюючи прийняте положення, що ніяких незрозумілих природних явищ не існує. Однак після розсекречення документів 40-річної давності стало ясно, що відповідні служби США ретельно спостерігали і досліджували НЛО.

За даними відомого уфолога* Жака Валле, за останні 20 років у США зафіксовано близько 4 000 достовірних випадків приземлення НЛО. Соціологи твердять, що тільки кожний десятий свідок розповідає про свою зустріч з НЛО, Якщо зважити, що найчастіше вони літають вночі, коли люди сплять, то цю цифру треба помножити ще на 10. Отже, щорічно над територією США з'являється в середньому 10—20 тисяч НЛО. Можна гадати, що частота їх появи над територією нашої країни не менша. Вони мають свої «улюблені» місця, де з'являються частіше.

* Слово походить від англійської аббревіатури UFO — НЛО.

Отже, справа не в тому, чи реальні НЛО, а у вивченні їх природи та причин їх частішої появи за останні роки. Оскільки всі явища взаємозв'язані, то про що це свідчить?

Розглянемо насамперед таке питання: «НЛО — це нове явище, характерне для наших днів, чи вони спостерігалися вже давно?». Виявляється, що проблема ця аж ніяк не нова. Палеонтологи знайшли на стінах печер малюнки, зроблені 10—15 тисяч років тому, на яких зображені дископодібні тіла. В стародавніх єгипетських літописах згадується про появу в небі дисків, які яскраво світилися. Інколи з них виходили «боги». Подібні записи зустрічаються також у літописах стародавньої Русі. Характерною рисою появи таких об'єктів є своєрідна мімікрія: форма та вигляд їх у більшості випадків відповідали уявленням людей про те, яким має бути «божество». «Вознесіння Христа» на небо (якщо така подія дійсно мала місце), з точки зору сучасних уявлень, могло бути здійснене за допомогою НЛО. Деякі місця Біблії можна трактувати як відвідання Землі інопланетянами. Які ж витoki астрології та чи могла вона зародитися лише на підставі земних уявлень про навколишній світ? Мабуть, для цього необхідні якісь інші джерела.

У південноамериканських Андах на висоті 4 км знайдено стародавнє місто Тіахунак, яке колись було морським портом. Однак, за геологічними даними, підняття Анд сталося у третинному періоді, задовго до появи людини. У легендах племен інків, які жили в цих місцях, згадується про красивих білошкірих людей, що прилетіли на величезному блискучому кораблі. В одній з гробниць у Мексичі знайдено саркофаг, зроблений у вигляді ракети. На його кам'яній кришці вибито малюнок, схожий на креслення ракети, всередині якої сидить космонавт і тримає свої руки на пульті управління.

Великий російський вчений К. Е. Ціолковський говорив про можливість контактів інопланетних цивілізацій з людством. У своїй роботі «Воля Всесвіту. Невідомі розумні сили» (1928) він писав: «Відзначено багато незрозумілих явищ... Я припускаю, що деякі з них не ілюзії, а дійсний доказ перебування у Космосі невідомих розумних сил». Він намагався аналізувати відомі йому аномальні явища.

Можна сказати, що проблема НЛО стара як світ: вона існує стільки ж часу, скільки існує людство. І тоді знаходять своє пояснення незрозумілі та напрочуд глибокі знання стародавніх людей з астрономії, фізики, будови Землі. Створюється враження, що існувала стародавня високорозвиннена наука, фрагменти якої дійшли до наших днів і яка, можливо, безпосередньо вплинула на стан сучасної науки.

Наприклад, нині напівдикі люди африканського племені догонів колись знали розташування зірок і рух планет. їм було відомо, що супутник Сіріуса має період обертання 50 років (за сучасними даними — 49,9 року), про те, що речовина Сіріуса надзвичайно щільна тощо. Ці факти описав французький дослідник М. Гріолу.

Що можна сказати про карту світу, складену мореходцем П. Рейсом, знайдену на початку XVI століття, на якій зображені не відкриті на той час материки і Антарктида? На підставі чого згадує Дж. Свіфт про існування у Марса двох супутників задовго до того, як вони були відкриті за допомогою телескопа? На одній з фресок XIV століття у Новгороді зображено архангела Гавриїла з кулею в

руках. На кулі є малюнок, який майже відтворює фотографію поверхні Юпітера, одержану нещодавно з американського космічного карабля «Марнер».

Деякі методи, що їх застосовували ювеліри давнини (наприклад обробка металів та алмазів, холодне зварювання, електроліз для позолочення виробів), знаходяться на рівні сучасних технологій. На території сучасного Іраку під час розкопок було знайдено предмети у вигляді ваз, всередині яких знаходилися шари металу і смолоподібної речовини. Коли їх залили електролітом, там виникла напруга. Тобто це було щось подібне до гальванічного елемента. Але ж для створення цього необхідні були неабиякі знання в галузі електрики і, треба вважати, що енергія цих елементів для чогось використовувалася. До цього часу залишаються нерозгаданими методи спорудження деяких стародавніх об'єктів (наприклад єгипетських пірамід).

Усі ці дивні факти підтверджують гіпотезу про палеоконтакта у різні епохи з якимись надзвичайно розвиненими істотами. Вони свідчать, що знання стародавніх людей з'являлися начебто нізвідки, зміст деяких з них є незрозумілим для сучасної науки і, що цікаво, знання надавалися тільки в тих галузях, які не могли зашкодити людству. Не існує жодних даних про одержання військових знань.

Створюється враження, що людство протягом всього свого розвитку є об'єктом спостереження з Космосу. Нині з'являється все більше підстав вважати, що й зародки життя були занесені на Землю з Космосу, причому, мабуть, не у вигляді молекулярних структур, а інформаційних полів, які зумовили дальшу еволюцію земної речовини. В усякому разі, теорія Ч. Дарвіна ставиться під сумнів. Багато хто з вчених вважає, що молекула ДНК не може виникнути в результаті природної еволюції. З цієї точки зору НЛО — носії життя у Всесвіті.

Можна вважати, що й релігія у своїх існуючих формах, а також зовнішніх атрибутах (ікони, фрески, зображення святих), описаннях різних подій виникла як результат сприймання людьми прильотів НЛО на Землю. Більше того, існує й така думка, що сама релігія була «підкинута» людству за допомогою НЛО з найкращих міркувань, щоб відвернути його від можливих помилкових дій. Вона стала своєрідною «настановою» для людей, в якій закладено певне трактування про створення світу та викладені норми поведінки, якими має керуватися людина, щоб безперервно вдосконалюватися. Проте ця думка є дискусійною. Зокрема, Ф. Ю. Зігель, який одним з перших у нашій країні почав здійснювати програму пошуку слідів позаземних цивілізацій, вважає, що спроби тлумачення змісту релігійних книг у світлі контактів з космічним розумом навряд чи виявляються плодотворними: для сучасного вченого-матеріаліста це звучить як нісенітниця, а для віруючого — як блюзнірство.

Однак якщо НЛО є давнім явищем, то чому з ним пов'язано стільки суперечливих думок, починаючи від повного заперечення і

кінчаючи їх безумовним визнанням? Основна причина полягає у різноманітності проявів неопізнаних літаючих об'єктів, які людський розум пояснити не може. Легше за все віднести сприймання цих проявів на рахунок особливостей психічного стану людей. Проте якщо навіть припустити, що спостереження НЛО — це результат «масового психозу» людей, то в чому полягає причина цього явища? Нею може бути лише якийсь зовнішній фактор, аж ніяк не пов'язаний з внутрішнім станом великих груп людей. Тоді постає нове питання: «Що це за фактор і які є причини не довіряти враженням десятків мільйонів людей, які бачили НЛО?».

Про те, що спостереження НЛО не можна пояснити тільки психічним станом людей, свідчить те, що ці об'єкти залишають матеріальні сліди свого перебування й інколи «втручаються» у земні справи. Це, наприклад, шматки проплавленого скла й асфальту в районі звисання НЛО над Петрозаводськом у 1977 році, коли над містом з'явився яскравий медузоподібний об'єкт, що осипав місцевість тонкими променистими струменями.

У 1976 році на річці Вашка у Комі АРСР було знайдено незвичайний щаток металу розміром з кулак, з якого при ударі або обробці сипалися снопи іскор. Аналіз показав, що він складається, в основному, з рідкоземельних елементів (церію, лантану, неодіму). Дальші дослідження привели до висновку, що такий сплав міг би бути виготовлений з суміші порошків з різною кристалічною будовою методом холодного пресування під тиском у десятки тисяч атмосфер. Але навіть найпередовіша земна техніка поки що на таке нездатна.

Документально зафіксовано кілька випадків фізичного впливу НЛО на земні об'єкти. Один з них трапився в районі Петрозаводська у 1985 році, коли НЛО тягнув на підйомі перевантажений залізничний поезд. При цьому було зекономлено 300 кг пального, а вимірвальна стрічка зафіксувала значно коротший шлях, ніж дійсно пройдений. Свідками цієї події було багато людей.

Відомо, що НЛО по-різному реагують на літаки, які до них наближаються. Спостерігалися випадки, коли у цих літаків відмовляв мотор, або вони навіть розсипалися у повітрі. В інших випадках НЛО, мов би граючись, уникали переслідування. А ось випадок «загравання» НЛО з вертольотом. У 1973 році американський військовий вертоліт здійснював свій звичайний політ. Раптом пілот побачив невідомий об'єкт, який світився, рухаючись паралельним курсом. Несподівано він різко змінив напрям польоту і пішов напереріз вертольоту. Побоюючись зіткнення, пілот почав аварійне зниження. Коли, за його розрахунками, до Землі залишалось кілька десятків метрів, він глянув на висотомір. Той показував висоту 900 метрів. Отже, він набирав висоту!.. НЛО дотягнув вертоліт до висоти 1200 метрів і потім залишив його. Дальший політ продовжувався нормально. Відомі розповіді льотчиків про те, що НЛО освітлювали їм безпечний шлях серед грозових хмар.

Гадають, що посадки НЛО можуть відбуватися для поповнення запасів води, взяття проб ґрунту, мінералів, рослин тощо, а також для контактів з людьми. На місці приземлення залишається одне або кілька

концентричних кіл на поверхні ґрунту, в межах яких спостерігаються зміни в рослинах, пригнічення розвитку мікроорганізмів, трапляються оплавлені металеві кульки. Там довго залишається захисне поле НЛО, за яким екстрасенси можуть безпомилково знаходити місця їх посадки. Але у людей, що протягом тривалого часу знаходяться у зоні посадки, можуть статися значні порушення у складі крові, зменшитися кількість гемоглобіну і виникнути кисневе голодування, яке може призвести до втрати свідомості.

Детальне дослідження таких місць, вимірювання рівня іонізації повітря та можливої радіоактивності, хімічного складу сполук, електропровідності ґрунту, величини електричного та магнітного полів, вивчення біологічних об'єктів, що там знаходяться, дало б цінну інформацію про НЛО. Чи дійсно поблизу місць посадки змінюється гравітаційне поле та хід часу? За допомогою сучасної точної апаратури такі ефекти, якщо вони дійсно мають місце, неважко було б встановити. Це мало б велике значення для дослідження природи НЛО. На жаль, такі вимірювання ведуться дуже рідко, без певної системи, і, як правило, силами ентузіастів.

Виникає чергове питання: «Чому вивчення проблеми НЛО не поставлене на серйозну наукову основу?». Адже наука завжди намагається розкрити таємниці природи, а в цьому випадку, безперечно, проявляється ціла низка таємниць, розкриття яких, можливо, докорінно змінило б наш світогляд. Однак ставлення нашої академічної науки до цієї проблеми в кращому випадку нейтральне.

Причин тут декілька. По-перше, це консерватизм більшості ортодоксальних вчених, які не можуть взятися за дослідження того, що вимагає докорінного перегляду самої концепції наукових досліджень. По-друге, пов'язані з НЛО явища не вписуються у традиційні методи досліджень: тут немає відтворення результатів і досліди неможливо повторити за бажанням. І нарешті, такі дослідження «неперспективні»: вони не дадуть ні вченого ступеня, ні визнання, а скоріше викличуть іронічні посмішки ревнителів «чистої науки».

Проте, можливо, причини небажання академічної науки досліджувати НЛО значно глибші, оскільки тут у неявній формі порушується принципове питання: «Чи можливо з суто наукових позицій пояснити всі явища, які відбуваються навколо нас?». Свого часу великий німецький поет і мислитель Йоган Вольфганг Гете зауважив, що в науці ми можемо знати лише як щось відбулось, а не чому і для чого. Але чи відповідь коли-небудь вона на питання про їх природу, чому вони діють саме так і для чого вони з'являються на Землі?

Цікава позиція релігії стосовно до НЛО. Вона майже така ж, як і науки: намагання триматися подалі від цієї проблеми. Згадують ті висловлювання з Біблії, де говориться, що дивні небесні явища сповіщають про настання кінця світу (однак вони відбуваються вже не одне тисячоліття!). Вважається, що розмови про НЛО підживлюють їх енергією і чим більше їм приділяється уваги, тим частіше вони з'являються.

Можливо, у даному випадку потрібне філософське трактування, в яке буде вкладена мудрість попередніх поколінь, тисячолітній досвід духовного розвитку людства та розум сучасної людини? І саме воно може стати орієнтиром у пошуках відповіді на питання про походження НЛО та причини їх появи на Землі.

КЛАСИФІКАЦІЯ НЛО ТА ЇХ ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

З неопізнаними літаючими об'єктами пов'язано багато дивних перетворень, які не піддаються будь-якому розумному (з традиційної точки зору) поясненню; Саме це є головною причиною скептичного ставлення багатьох учених до цієї проблеми і породження думок про нереальність НЛО, про те, що їх спостереження є не що інше, як результат психічного навіювання на людей певних образів.

Мабуть, найбільш характерним для НЛО є *поліморфізм* — відсутність постійної форми. Вони можуть бути дисковидні, сферичні, яйцеподібні, циліндричні, медузоподібні, у вигляді трикутника і т. д. Звичайно, по їх корпусу спостерігається щось на зразок ілюмінаторів. Інколи з'являються НЛО з розмитими або рваними краями. Один НЛО може розпадатися на кілька дрібних, а одна форма може переходити в іншу. НЛО, які супроводжують літак, можуть набувати подібної до нього форми. Одного разу такий об'єкт поділився на 8 частин і через деякий час вони знову з'єдналися. Після посадки з нього вийшли троє. Де вони знаходились у момент поділу?

За свідченням очевидців, які спостерігали за НЛО, що зробили посадку, останні являють собою металеві апарати жорсткої конструкції. Але як же тоді відбуваються такі зміни їхньої форми і для чого це робиться? Навряд чи для того, щоб лише продемонструвати ці ефекти людям.

Розміри НЛО також бувають найрізноманітнішими. Умовно можна виділити такі типи цих апаратів:

1. Зонди діаметром 30—90 см у вигляді сферичних тіл або дисків. Скоріше за все це попередньо запрограмовані або дистанційно керовані апарати.

2. Малі НЛО розміром 1—5 м, які, мабуть, відіграють якусь допоміжну роль.

3. Стандартні НЛО дископодібної форми діаметром 7—12 м. Приблизно у 50 % випадків з'являються саме такі.

4. Великі НЛО діаметром у кілька десятків метрів.

5. Кораблі-носії сигароподібної або циліндричної форми довжиною до 1,5 кілометра. Вони літають на великих висотах, не наближаючись до Землі.

Деякі уфологи вважають, що кульова блискавка — це також різновид НЛО. В усякому разі у поведінці цих об'єктів іноді спостерігаються елементи «розуму», які не можна пояснити природними ефектами. Наведений перелік вказує на досить багатий «арсенал» різних типів НЛО, кожний з яких, мабуть, має своє призначення.

Швидкість польоту — від нульової при зависанні до 20 км/сек в атмосферному просторі. Ширяння в повітрі та переміщення відбуваються без будь-яких видимих механізмів. На повній швидкості НЛО можуть різко змінювати напрям польоту.

Відомі численні випадки спостереження НЛО під водою. Коли радянське експедиційне судно «Володимир Воробйов» знаходилося в Індійському океані, вночі навколо нього у водній глибині почали спалахувати світлові кільця діаметром 120—150 м. Ехолот зафіксував при цьому наявність великого об'єкта під водою на глибині 20 м. Потім світлове коло розділилося на 8 секторів з радіусами, «витканими» зі світла. Ці радіуси почали обертатися, вигинатися і нарешті розмилися.

Неодноразово на екранах підводних гідроакустичних апаратів з'являлися зображення об'єктів, що переміщувалися зі швидкістю до 300 км/год, опускалися на глибини до 6 км, витримуючи при цьому тиск у 600 атмосфер, і вільно маневрували як у горизонтальній, так і вертикальній площинах. Ось одне із спостережень, зроблених під час військово-морських маневрів «Дип фріз» (США): «Щось пробило триметрову товщу льоду і величезною сріблястою кулею зникло в небі. Брили льоду, підняті у повітря на висоту десятків метрів, з гарматним гуркотом звалилися вниз і впали навколо величезної ополонки, в якій вирувала вода, а з її поверхні підіймалися клуби пари».

Яким чином такі дивовижні якості можуть поєднуватися в одному об'єкті? Чому спостерігається така велика кількість різних форм НЛО і яке джерело енергії дає можливість їм здійснювати такі неймовірні маневри у повітрі і під водою?

За своїми аеродинамічними властивостями дископодібні тіла цілком придатні для руху в атмосфері. Вже існують моделі апаратів, показники яких у деяких відношеннях навіть вищі, ніж у літаків. Є

відомості, що під час війни група німецьких конструкторів розробила проект великого дископодібного літального апарата. Цей апарат навіть був випробуваний у 1944 році і показав досить високі технічні якості. Поразка Німеччини у другій світовій війні перешкодила завершенню цих робіт.

Інші форми НЛО, що спостерігаються, аж ніяк не відповідають вимогам оптимального польоту в різних середовищах. Складається враження, що їм байдуже, де літати, а це можливо тільки в тому випадку, якщо вони можуть створювати навколо себе *вакуум*. Відомо, що вакуум, не є пустотою в буквальному розумінні цього слова. Як впливає 8 теорії фізичного вакууму, там безперервно зароджуються та анігілюють віртуальні частинки і античастинки, тривалість життя яких надзвичайно коротка (10^{-20} — 10^{-21} сек). За розрахунками американських фізиків Файнберга та Уїллера, в об'ємі електричної лампи достатньо енергії, щоб закип'ятити всі океани Землі. Ми не вміємо використовувати енергію вакууму, але можливо, що «вони» цю проблему вирішили і мають у своєму розпорядженні практично невичерпне джерело енергії.

Одна з гіпотез, яку описує С. Шульман, і яка ґрунтується на наших уявленнях, дозволяє якщо не пояснити, то хоч приблизно уявити собі механізм переміщення НЛО в атмосфері. Вони звичайно світяться, тобто оточені вогняною сферою— чимось на зразок плазмового шару. Він може бути результатом анігіляції віртуальних частинок і античастинок. При цьому навколо НЛО створюється мікровакуум і апарат, розсуваючи середовище навколо себе, рухається немов у порожнечі, без опору. В цьому випадку форма апарата значення не має.

Тоді стає зрозумілим, чому політ НЛО в атмосфері з величезною швидкістю не супроводжується виникненням ударної хвилі: її просто немає, оскільки перед апаратом вакуум. Надзвуковий літак ущільнює повітря поперед себе, а НЛО його розсуває. Подібним же чином НЛО переміщуються під водою, пробивають товщу льоду або ґрунту. Звичайне тіло моментально розплющилось би від такого удару.

Виникає ще одне питання: яким чином НЛО можуть миттєво набирати швидкість, раптово зупинятися і дуже різко, іноді під прямим кутом, на повній швидкості змінювати напрям польоту. Таке можливе тільки для безінерційного тіла, але ж будь-яка маса має інерцію. Виходить, що вони можуть і її подолати?

Одне з пояснень цього явища може дати теорія *єдиного фізичного поля*, згідно з якою воно визначається трьома компонентами: електричною, магнітною та гравітаційною (або інерційною). Якщо за певних умов одна компонента поля може компенсуватися іншою, це означає, що в момент різкого прискорення або зупинки гравітаційний

вектор поля якимось чином компенсується електричним або магнітним. Тоді ніякі перевантаження на апарат та людей, що знаходяться всередині його, не діятимуть. Ззовні це може виглядати як яскравий спалах НЛО.

Саме це спостерігається при появі НЛО «з нічого». Спочатку спалах, а потім звичайне світіння плазмового шару навколо апарата. «Зникнення» НЛО може бути пов'язане з миттєвим набиранням швидкості до 10—20 км/сек, яку людське око нездатне сприйняти.

Про те, що така гіпотеза має певні підстави, свідчать повідомлення преси про секретний експеримент, проведений в США у 1943 році по перевірці можливості одержання антигравітаційного ефекту. В ході цього експерименту військовий корабель піддавався дії потужного магнітного поля, на яке накладалося електромагнітне поле. Як описує один з очевидців, коли почала проявлятися дія експерименту, спочатку виник густий зелений туман. До речі, й ті, хто вижив у бермудських катастрофах, розповідали про зелений туман, що світився. Невдовзі весь корабель був заповнений цим зеленим туманом і поступово зник з поля зору людей, які за ним спостерігали, доки не залишився лише слід на воді. Свідки також стверджують, що цей корабель телепортувався на іншу базу і тільки після припинення дії магнітного та електромагнітного полів опинився на своєму місці. Вся команда зазнала дуже сильного психічного шоку. Цей експеримент було проведено на підставі теорії єдиного фізичного поля А. Ейнштейна. Описана картина значно відрізняється від тієї, що спостерігається при появі та зникненні НЛО, але в принципі мова може йти про одне і те ж явище.

До проблеми миттєвого переміщення у просторі можна підійти з іншого боку. Поняття «миттєвий» можна трактувати як наслідок різкої зміни ходу часу. Це впливає з ідеї про його щільність, розвинутої відомим радянським астрономом М. О. Козиревим. Суть цієї ідеї: усяка зміна ентропії або впорядкованості простору викликає виникнення хвиль *щільності часу*, які розповсюджуються миттєво. Відомо, що ентропію системи можна змінювати за допомогою енергії. Тоді вимальовується така гіпотетична схема міжзоряного польоту.

Енергія, яку космічний корабель набирає за рахунок енергії вакууму, викликає локальну зміну ентропії, що у свою чергу призводить до зміни щільності часу, а потім до зміни стану простору. При розгоні корабля відбувається розрідження або розсмоктування простору аж до його повного зникнення. В результаті цього корабель зникає з нашого простору і стає невидимим. Доки він знаходиться у такому стані, йому не загрожує зіткнення з зірками та планетами і швидкість його, мабуть, може бути якою завгодно.

При наближенні до заданої точки простору відбувається зворотний процес. За допомогою зміни щільності часу знову змінюється стан простору навколо корабля, але вже в напрямі його стиснення. Коли останнє досягне звичайної для простору величини, корабель з'являється ніби «нізвідки». При цьому відстань значення не має і весь політ може тривати лічені секунди.

Зі стисненням простору навколо корабля пов'язані цікаві ефекти. Спостерігач НЛО бачить кулю, яка світиться, розміром у кілька метрів, а насправді це може бути величезний корабель. І деякі контакте-ри висловлювали своє здивування тим,

що їх водили довгими коридорами всередині НЛО, який ззовні здавався зовсім малим. Оскільки стиснення простору призводить до зміни ходу часу, стають зрозумілими значні розходження у відчутті часу землянами, які потрапили всередину НЛО, і рештою людей.

Цікаву ідею про існування квантів часу — *хрононів* — висунув член-кореспондент АН Білорусії А. Й. Вейник. На його думку, хрональні явища відіграють у природі не меншу роль, ніж теплові або електричні, але виявити їх досить важко. Хронони впливають на гравітацію, про що, як він вважає, свідчить той факт, що тіло, яке обертається з великою швидкістю, змінює на якусь долю свою вагу. При цьому виникає потік хрональної речовини, який створює внутрішню підйомну силу, здатну впливати на вагу тіла. А. Й. Вейник спостерігав також ефект зміни ходу часу, застосовуючи сконструйований ним прилад типу конденсатора з шарами із різних речовин, який, на його думку, може вбирати хрональну речовину з навколишнього середовища та концентрувати її в собі. За допомогою такого «конденсатора» він зумів помітно (на 7—8 %) вплинути на швидкість розпаду радіоактивного торію.

Ідею про хронони А. Й. Вейник застосовує для пояснення деяких явищ. Посилаючись на результати своїх вимірів, він вважає, що хро-нальне поле є головною компонентою біополя, яке, крім цього, має також світлову, теплову, електричну та магнітну компоненти, його спостереження над екстрасенсами свідчать про те, що вони здатні генерувати хрональні потоки і, з другого боку, сприймати такі потоки від інших людей. Ні нервова, ні генетична, ні гормональна системи не здатні реагувати з необхідного швидкістю. Лише хрональне випромінювання може бути носієм інформації. За допомогою якого кожна клітина сигналізує про свій стан, і через нього ж одержує те, що їй потрібне. Це випромінювання є також «універсальною мовою» між представниками різних видів рослин та тварин, надаючи їм можливість відчувати один одного.

Хрональні поля утворюються при різних катаклізмах, зокрема, при напруженнях земної кори. Саме тому тварини, які набагато чутливіші до них ніж люди, заздалегідь реагують на наближення землетрусів. Виділення потужних хрональних потоків відбувається при ядерних вибухах, про що, як вважає А. Й. Вейник, свідчить та обставина, що американські солдати, які були присутні при випробуваннях ядерної зброї, протягом короткого часу бачили свої скелети. Цією ж причиною пояснюється й те, що яскраве проміння з НЛО не засліплює людину і не освітлює місцевість навколо себе: це гама-промені, які під впливом хрононів стають видимими, але не втрачають своїх властивостей слабо поглинатися речовиною. Те саме стосується й світіння кульових блискавок.

А. й. Вейник вважає, що НЛО застосовують саме хрональні поля. Вони можуть створити їх у замкнутому колі за допомогою потоків елементарних частинок і для цього форма диску є ідеальною. Оскільки швидкість хрононів значно перевищує швидкість світла, НЛО можуть долати величезні відстані. Більше того, здатність НЛО вільно рухатися у воді та пересуватися у ґрунті пояснюється тим, що тіла, заряджені хрональною речовиною, взаємно відштовхуються і тому, створивши потужний хрональний потік по курсу корабля, можна «розсувати» будь-яке середовище і при цьому корабель рухатиметься немов у вакуумі. В Космосі це

може бути вирішенням проблеми захисту від метеоритів, оскільки хрональний промінь розсіює та відкидає будь-які тіла.

Таке хрональне поле допомагає також енлонаатам уникати перевантаження при різних змінах швидкості, оскільки збільшення цього поля, скажімо, у 100 разів розтягне хід часу у 100^2 разів, тобто зробить перевантаження цілком припустимим.

Нарешті, про «вільне зависання» НЛО над поверхнею Землі. Є розрахунки, що коли розкрутити гіроскоп до 300—400 тисяч обертів за хвилину, він може повністю втратити свою вагу, оскільки віддає енергію обертання у гравітаційне поле. Природною реалізацією такої можливості є круговий вихор—торнадо, який здатний підіймати та переносити на велику відстань важкі предмети. Цю ж можливість можуть використовувати НЛО.

Якими б фантастичними не здавалися нам подібні гіпотези, вони не суперечать фундаментальним фізичним законам. У принципі, такі поняття, як щільність часу, хронони, можуть відігравати значну роль у ході реальних подій у світі, але ми цього не відчуваємо, оскільки не вміємо їх вимірювати. Можна також відзначити, що деякі вчені, виходячи з астрономічних спостережень, вважають, що теоретичні частинки—гравітони — здатні рухатися швидше, ніж світло. Наша наука до цього часу не виявила їх експериментально, але якщо інші цивілізації оволоділи іншими видами енергії, переміщення у просторі з величезною швидкістю не є для них проблемою.

Те, що енлонавити мають у своєму розпорядженні джерела енергії невідомої нам природи, доводить існування *захисних полів* навколо НЛО. У тих випадках, коли у наміри наших «гостей» не входять контакти з землянами, вони оточують свій корабель потужним енергетичним полем. Воно справляє на людину, яка намагається наблизитися до місця посадки НЛО, такі впливи:

— *психологічний* (почуття невпевненості, страху, що відчувається на відстані 50—100 м);

— *фізіологічний* (неприємні запахи: сірководень, горілі матеріали; нездужання, втрата свідомості) на відстані 20— 50 м;

— *фізичний* — невидима пружиниста сітка, яка відкидає людину назад (до 10 м);

— *знищуючий*, який може закінчитися смертю від паралічу або з інших причин.

З цього приводу можна зауважити, що випадкові зустрічі з НЛО у своїй більшості не є небезпечними, однак краще негайно віддалитися від нього. Будь-які спроби наблизитися і тим більше прояв ворожих дій можуть закінчитися трагічно. Є відомості про те, як окремі «сміливці» починали стріляти в неопізнані літаючі об'єкти з вогнепальної зброї. Результат таких дій завжди був однаковим: промінь з НЛО знерухомлював їх або викликав тяжку хворобу і навіть смерть.

Відомо, багато випадків *викрадення людей*, подальша доля яких невідома. За даними голови Уфологічної комісії СРСР В. Г. Ажажі, з числа людей, що пропали без вісти, 5 % були викрадені НЛО. Якщо керуватися інформацією Міністерства внутрішніх справ СРСР про те, що протягом 1989 року без вісти пропало 90 тисяч осіб, це може дати певне уявлення про кількість людей, викрадених НЛО.

Ось описання однієї із спроб такого викрадення. Вечірня зміна на одному з підприємств на околиці Миколаєва підходила до кінця і одна з робітниць вийшла на 15 хвилин раніше та стала чекати трамвай на зупинці. Зненацька відчула, що її тіло оплутує якась промениста сітка і підіймає його вгору. Вона почала голосно кричати. У цей час наблизилася велика група робітників, які побачили НЛО та жінку, яку він вже підняв досить високо. Мабуть крики людей та зойки жінки змусили НЛО плавно спустити її на землю і швидко «зникнути».

Нарешті, слід зупинитися на *незвичайних променях*, які виходять з НЛО. Поряд з розсіяним світінням вони можуть випромінювати яскраві концентровані промені типу лазерних. Але властивості їх дивовижні і ніяк не пов'язуються з нашими уявленнями про електромагнітну природу світла. Такі промені можуть повільно виходити з НЛО і обриватися, ні на чому не розсіюючись. Так само повільно вони можуть втягуватися всередину апарата. Інколи вони виходять не суцільним променем, а у вигляді окремих пунктирів. Розповсюджуються ці промені не обов'язково по прямій, а можуть вигинатися дугою. Якщо такий промінь зустрічає непрозорий об'єкт, він розтікається по ньому наче рідина і продовжує поширюватися далі по прямій. Як вже відзначалося, цей промінь не освітлює місцевість і, навіть будучи дуже яскравим, не засліплює людину.

У межах перерізу променя виникає поле зусиль, яке здатне підіймати та опускати різні предмети і людей та механічно діяти на об'єкти, які зустрічаються на його шляху. Людина, на яку спрямований промінь, може відчувати значний фізичний тиск аж до появи саден і навіть переломів у різних частинах тіла. Іноді промінь буває порожнистий (у вигляді трубки або циліндра) і по ньому, як по коридору, можуть спускатися на Землю гуманоїди. Діаметр променів — від кількох сантиметрів до кількох метрів.

Діапазон дій променів з НЛО дуже широкий. Вони можуть зовсім не впливати на людину, можуть вилікувати її чи, навпаки, паралізувати або вбити. Ці промені здатні блокувати роботу електричних та електронних приладів, можуть розплавити метал, знищити ракету тощо.

З наведених прикладів видно, що технічні можливості НЛО не йдуть ні в яке порівняння зі станом нашої техніки. Вони, безперечно, використовують закони і явища природи, які ще невідомі нам, і це

сприймається як «аномаль-ність», що не піддається розумному, з нашої точки зору, поясненню.

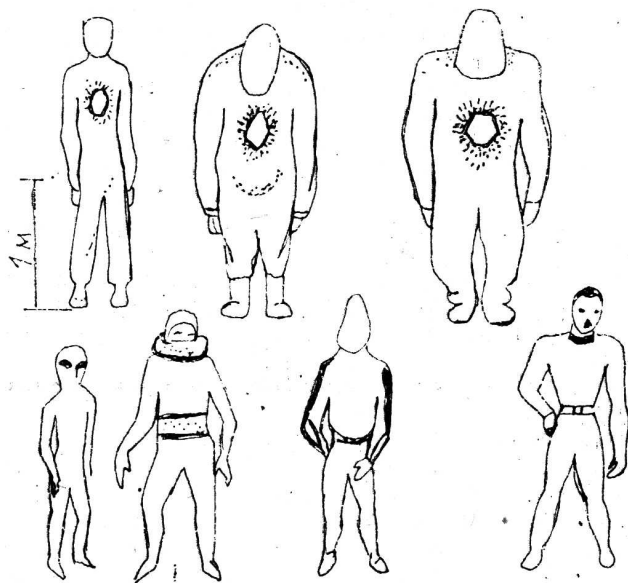
ПСИХІЧНА ДІЯ НЛО НА ЛЮДЕЙ

У попередніх розділах мова йшла здебільшого про наукові та технічні аспекти, пов'язані з НЛО. Проте найіза-гадковішим явищем є поява людиноподібних істот та їх психічний вплив на людей, з якими вони контактують.

Хто вони, ці істоти — люди чи роботи, первинне створіння природи або витвори високорозвинутих цивілізацій? Чи це істоти, наділені свідомим розумом та певними духовними і моральними якостями, чи їх вчинки зумовлені закладеними в них програмами, нехай навіть дуже досконалими та різнобічним?

У більшості випадків дії пришельців є розумною реакцією на певні обставини. Вони, як правило, намагаються уникнути контактів з землянами при виконанні своєї «місії» на нашій планеті, хоча інколи самі бувають їх ініціаторами. Є певні докази того, що частина пілотів НЛО — це живі, надзвичайно розумні людиноподібні істоти.

У складі екіпажів НЛО зустрічаються чоловіки та жінки. Для роботів, навіть космічного походження, таке було б зайвим. Сріблясті, ніби металізовані костюми енлонавтів, мабуть, захищають їх від електромагнітного випромінювання земної ноосфери, що виникає в результаті роботи радіолокаційних установок, радіо- та телестанцій. Таких костюмів не мають «зелені чоловічки», які, найвірогідніше, і є роботами, що виконують допоміжні функції. Це підтверджується також тим фактом, що випадків їх «інтелектуального спілкування» з людьми не зафіксовано. Нарешті, різний зріст цих пришельців може бути пов'язаний з різною силою тяжіння на тих планетах, звідки вони прибули. У зв'язку з цим цікаво зазначити, що, на думку американського вченого Р. Хансена, оптимальний зріст земної людини майбутнього — близько 90 см, оскільки їй не буде потрібною велика фізична сила, а в енергетичному відношенні це і є найвігодніший зріст.

Мал. 1. Зовнішній вигляд деяких енластів.

Доречно згадати про «снігову людину» — цю таємничу невлловиму істоту, яку багато людей бачили, фотографували, але ніхто не мав з нею близьких контактів. З точки зору еволюції життя на Землі незрозуміло, чому снігові люди віддають перевагу районам з суворим кліматом, які менш за все придатні для їх існування. Разом з тим неодноразово було помічено, що істоти, схожі на снігову людину, знаходилися поблизу місць посадки НЛО, а потім безслідно зникали.

Відомі кілька типів контактів людей з НЛО. Переважна більшість їх належить до контактів першого типу, коли ці об'єкти спостерігаються візуально на великій відстані. Контакти другого типу виникають, якщо свідки випадково або навмисно опиняються поблизу місця посадки НЛО. При контактах третього типу люди спілкуються з енластами. Говорять також про контакти четвертого типу — це викрадення людей, і про контакти п'ятого типу — у випадку телепатичного зв'язку з «вищим розумом».

У Франції видано навіть «Енциклопедію про НЛО». В ній наведено понад 5000 спостережень, з яких 600 належать до контактів третього типу. Всі вони, перш ніж потрапити до енциклопедії, були проаналізовані психологами та психіатрами. Ось як, за матеріалами цієї книги, виглядають ен-лавати.

Здебільшого серед них зустрічаються істоти зростом 1 — 1,5 метра з дуже великими головою і очима, погляд яких має сильну гіпнотичну дію на людей. Замість носа — невелика випуклість з одним або двома отворами. Рот невеликий, про наявність зубів невідомо. Замість вух — невеликі заглиблення. Волосся на голові або зовсім немає, або є невеликий пушок. Трапляються також гуманоїди із світлою або темнуватою шкірою, які майже не відрізняються від землян. Є серед них істоти монголоїдного типу. Значно рідше зустрічаються «циклопи» до 3 метрів на зріст та з одним оком.

Бувають серед них людиноподібні істоти з лапами замість ніг і дуже довгими руками, що сягають майже до землі. Одного разу спостерігалася собакоподібна істота метрового зросту, яка стрибнула на відстань 12 метрів. Є також велика кількість роботів різного вигляду.

Одяг енлонавтів найчастіше має вигляд металізованих комбінезонів без видимих застібок, на голові — капюшон з такого ж матеріалу. Часто вони мають скафандри, за якими не видно обличчя. Пересуваються дуже швидко й інколи створюються враження, що вони немовби ковзають по поверхні ґрунту, не торкаючись його. Описані випадки левітації не тільки енлонавтів, а й каміння, що знаходилося навколо.

У руках вони звичайно тримають щось схоже на трубку або футляр, з якого інколи спалахує промінь, спрямований на людей, що намагаються наблизитися до них без «запрошення». В кращому разі цей промінь позбавляє людей можливості рухатися, але наслідки такого опромінювання можуть бути значно серйознішими. Володіючи секретами телепатії, енлонавти можуть підключатися до думок людини, відчувати рівень її розвитку, емоційний та психічний стан. Багато контактерів відмічали: варто їм тільки подумати про НЛО або глянути в напрямі його, як їх знаходив світловий промінь з цього об'єкта.

Що ж відбувається при останніх трьох типах контактів? Як правило, це — найсильніший психічний вплив на людей, придушення їх свідомості та підкорення волі. Інколи людей запрошують всередину НЛО, ведуть з ними розмови на посутові та космічні теми, демонструють дію апаратури, проводять досліди над ними. Іноді наші земляни, за їх словами, роблять подорож навколо нашої планети, до інших планет Сонячної системи, до планет інших зірок, віддалених від нас на десятки або сотні світлових років.

Чому «за їх словами»? Є документальні свідчення багатьох десятків, а можливо, й сотень людей, в яких вони розповідають про свій стан та враження під час таких польотів, описують ті планети, де

вони побували. У багатьох деталях вони співпадають, частина їх була одержана під гіпнозом і немає жодних підстав підозрювати цих людей у навмисному обмані. Але зміст цих повідомлень дуже схожий на гіпнотичне навіювання їм цілеспрямованої інформації з боку енлонавтів.

Уже стала майже класичною історія, яка трапилася з американським подружжям Бетті та Барні Хілл у 1961 році. Вони їхали в машині, коли побачили над собою невідомий об'єкт, який світився. Коли цей об'єкт сів поруч з дорогою, мотор машини заглух і вони побачили диск з ілюмінаторами, за якими стояли якісь істоти. Далі пам'ять обох відключилася і коли вони отямилися, то знаходились на відстані 35 миль від того місця, де відбулася зустріч з НЛО. Причому, в цей момент машина їхала і Барні не розумів, як за цей час вони не зазнали аварії. В заціпенінні вони доїхали додому. Перебуваючи під сильним стресом, обоє спочатку мовчали про цю зустріч. Однак згодом погодилися під гіпнозом розповісти про все, що з ними сталося. Відомо, що у цьому стані, коли працює лише підсвідомість, можливість будь-якої фантазії виключена. Ось що вони розповіли.

їх привели на корабель людиноподібні істоти в уніформах. Обстежили шкіру і за допомогою якогось приладу також і нутрощі. Розмовляли з ними по-англійськи. Вони показали Бетті об'ємну голографічну карту зоряного неба, на якій були проведені лінії. Їм пояснили, що товсті лінії означають торговельні маршрути, тонкі — періодичні польоти, а пунктирні — майбутні експедиції.

Під час одного з гіпнотичних сеансів Бетті по пам'яті намалювала цю карту. Розшифровка зображення показала, що планета пришельців знаходиться від Землі на відстані 30 світлових років. Виникає природне питання: «Заради чого вони прилетіли до нас і якщо це один з торговельних маршрутів, то що вони беруть на Землі?».

Неймовірний випадок телепортації— зникнення і появи через певний час — описує журнал «Парі Матч». Автомобіль парижанина Фран.на Фонтена, за словами багатьох свідків, раптом окутав якийсь яскравий туман, що світився. Далі туман набув вигляду трубки, піднявся вгору і зник. Зник з машини і Фонтен. Він з'явився через тиждень і спочатку нічого не пам'ятав, що з ним сталося.

Поступово пам'ять відновилося і Фонтен згадав, що він опинився у кімнаті з білими стінами. Коли я прокинувся, розповідав він, зі мною почали розмовляти. Це дуже розумні, мудрі люди. Вони не вступають у контакт з нами, побоюючись, що їх знання будуть використані нами у поганих цілях.

Ось один з випадків контакту, який мав місце у Києві 4 липня 1989 року. Дві жінки з невеличкою дівчинкою, прогулюючись ввечері у Гідропарку, побачили у дніпровській течії човен, в якому сиділо троє людей. Всі вони були в одязі сріблястого кольору, зовсім однакові на вигляд. Наблизившись, ті люди повідомили, що прилетіли з іншої планети. місцезнаходження якої недоступне нашому розуму. Виявляється, що вони щоденно беруть одну людину з Землі і зараз

прилетіли за тим же. Розмовляли російською мовою. Потім «гості» запропонували жінкам оглянути свій корабель і ті відчули, як всупереч волі їх потягнуло у напрямі сріблястої споруди, подібної до бочки з антеною. Поступившись благанням жінок не забирати їх, енлонавти, не виражаючи ніяких емоцій, погодилися: «Добре, ми знайдемо когось іншого». Двері у «бочці» відчинилися, енлонавти зайшли всередину і їх корабель безшумно злетів угору й за лічені секунди перетворився на маленьку зірочку.

Ще одне свідчення одного з радянських контактерів про те, що з ним трапилося поблизу Краснодару. В полі він побачив великий сферичний предмет, який переливався усіма барвами райдуги. Коли він наблизився, на поверхні НЛО відкрилася щілина, яка своєю формою нагадувала розріз у кавуні. З неї повільно вилетіла еріблясто-блакитна людиноподібна істота, далі почувся легкий свист, щось підняло контактера і плавно потягнуло всередину кулі, його дуже здивувало, що внутрішні розміри корабля були приблизно в чотири рази більші за зовнішні. Хтось наблизився, надів йому на голову шлем і відразу контактер не почув, а скоріше відчув безпосередньо у голові голос.

Розмова велася російською мовою і йому пояснили, що мова — це відображення думки, а думка — це комбінація полів, що, як і пам'ять, однакові у цілому Всесвіті. Тому ніяких лінгвістичних труднощів для них не існує. Далі перед контактером виник сріблястий екран, де була зображена Сонячна система, що, як йому пояснили, була взята з його пам'яті. Він відповідав на запитання щодо життя на Землі, розповідав про соціальні відносини, про війни. Оскільки він не міг розповісти про досягнення науки, то порекомендував їм піти на прямий контакт з вченими, наприклад, з Веліховим. У ту ж мить на екрані виникло зображення Є. П. Веліхова. Наприкінці, за згодою контактера, вони записали всю його пам'ять.

Після цього шлем зняли, він поплив у щілину, яка знов відкрилася, і став на ноги на дорозі. Куля зачинилася, почала світлишати, переливатися перламутровими відтінками, потім стала майже прозорою, стрімко рвонула угору і за 2—3 секунди зникла в небі.

А як ставитися до розповіді Анатолія Малншева, яка є досить типовою? Він сидів на лісовій галявині під Москвою і малював. Раптом відчув якусь тривогу. Обернувшись, побачив дископодібний об'єкт діаметром приблизно 12 і висотою 4 м. З нього вийшли двоє чоловіків і одна жінка, на зріст близько 170 см, з симпатичними обличчями. Мали-шсву запропонували увійти у диск і як тільки він погодився, їх затягло всередину. Там горіло рівномірне м'яке світло і було багато приладів.

А ось як описує подібне обстеження інший контактер — Кострикін, який також побував всередині НЛО.

Однак повернемося до розповіді Малишева. Вони злетіли — і він бачив Землю, що віддалялася. Наблизилися до Місяця, де знаходиться їх база, і далі полетіли до їх планети. Ось її опис: рівномірне, м'яке світло. Сонця не видно, чисте повітря, звичайний ґрунт, багато рослин, Є тварини, схожі на наших лосів. Літають тарілки різних розмірів. Архітектура будинків—кубічні та сферичні конструкції. Люди триметрового зросту, розмовляють дуже швидко і їх мова нагадує свист. Є там зелені карлики, у яких під шкірою хлорофіл і їм майже не потрібна їжа, оскільки вони живляться світловою енергією (як наші рослини)..

Бачив він там людиноподібних істот, що трансформувалися, стискуючись до розмірів апельсина, а потім набували попереднього вигляду. На цій планеті, за його

словами, легко дихати і ходити. Малишев хотів узяті з собою якийсь сувенір, але тільки він про це подумав, як почув голос: «Нічого не чіпати!».

Далі його підвели до людини, про яку було сказано, що той жив у Москві в 30—40-х роках. І дійсно, з розмови з ним Малишев переконався, що той знає Москву. Потім він побачив свого померлого сусіда, який посміхався йому... Ще йому сказали, що вони у жодному разі не допустять термоядерної війни на Землі і в крайньому разі блокують електронні системи на всіх стратегічних об'єктах. Виявляється, в разі необхідності, їх реакція може бути миттєвою, зі швидкістю думки.

Повернувся Малишев на Землю на ту ж саму галявину через 4 години після зустрічі з НЛЮ, «побувавши» на планеті, віддаленій від нас на кілька десятків світлових років.

Як можна коментувати таку розповідь? Виключаючи можливість навмисних вигадок контактерів, це можна трактувати двоюко. Оскільки такі явища суперечать відомим фізичним законам, і, зокрема, положенню теорії відносності про те, що швидкість світла є граничною, це можна було б пояснити тим, що енлонавти дійсно використовують гіпотетичні можливості, на зразок описаних у попередньому розділі. Але ж тоді відчуття контактерів були б набагато яскравішими, повнішими і вони, напевно б, розповідали про свій незвичайний стан та враження під час таких польотів. Насторожує і те, що серед контактерів немає вчених, які зі знанням справи могли б описати все, що з ними відбулося. Дуже сумнівно також, що склад атмосфери та інші кліматичні умови на тих планетах, про які вони згадують, настільки відповідають земним, що там так «легко дихати».

Тому ймовірніше за все, що такі розповіді є результатом навіювання на людей певних ситуацій. Про це свідчить також і відсутність логічної послідовності в описанні розвитку подій, якою характеризуються сновидіння. Втім, це зовсім не виключає, що контактерам могли навіювати справжні образи, які відповідають тому, що дійсно відбувається на інших планетах.

Якщо навіть наші земні гіпнотизери здатні примусити людину робити, здавалося б, неймовірні для неї речі, то енлонавти достеменно мають можливість справляти набагато більший вплив на неї. Маючи у своєму розпорядженні об'ємні голограми, які імітують будь-яку обстановку, вони легко можуть створити ілюзію різних подій з повним ефектом реальної присутності та участі людини у цих подіях.

Правда, тут є одна істотна різниця: розгіпнотизовані люди не пам'ятають того, що з ними було під час гіпнозу. У пам'яті ж контактерів зберігається якщо не все, то якась частина того, що відбувалося з ними під час зустрічі з НЛЮ. Проте й тут є випадки повного провалу пам'яті на певний час. Отже, виходить, що енлонавти самі вирішують, що можна залишити в пам'яті людей, а чого не слід,

тобто вони дають обмежену, але цілеспрямовану інформацію. На жаль, така інформація містить у собі зовнішньо ефектні, але малозначущі відомості. Трапляється і очевидна дезинформація. Однак у деяких випадках, про які йтиме мова в останньому розділі, надходять також інші дані.

Мимоволі створюється враження, що НЛЮ вивчають рівень фізичного розвитку людей, їх інтелект, духовність, досліджують нашу реакцію на те, що вони говорять та показують, і що ми взагалі для них є своєрідними піддослідними істотами. Але якщо вони вільно «читають» думки людей, то навіщо їм так ускладнювати проведення контактів? І чому для цього обираються не найбільш інтелектуально розвинені люди?

Як буде видно далі, те, що ми називаємо НЛЮ, насправді є різноманітними проявами як земного, так і космічного світу. На прямі контакти з людьми виходить лише частина цих об'єктів, які, як випливає з аналізу їх дій, не належать до категорії найвищих в ієрархії НЛЮ.

Такі контакти є небезпечними для людей, оскільки спілкування з Істотами, що мають сильну енергетику, яка відрізняється від енергетики нашого організму, може стотно вплинути на стан людини. І дійсно, деякі контактери набули екстрасенсорних здібностей, проте в інших випадках мали місце порушення як у фізичному, так і психічному синах здоров'я.

Здається, що особливо негативну роль можуть відіграти «НЛЮ-привиди», які мають невиразну, розмиту форму. Їх може бачити лише частина людей з групи спостерігачів. Можна запропонувати простий спосіб, як відрізнити їх від інших НЛЮ. Дивлячись у напрямі такого об'єкта, треба секунд на десять заплющити очі. Якщо це матеріальний об'єкт, зображення якого сприймається сітківкою очей, то звичайно, при цьому нічого не буде видно. Але якщо його вплив є результатом психічної дії, що передається безпосередньо у нашу підсвідомість, то для сприймання такого об'єкта очі не потрібні. З заплющеними очима буде видно ту ж саму картину. Це є певною аналогією того, що контактери сприймають мову енлонавтів не органами слуху, а відповідною ділянкою головного мозку.

Можна провести ще один дослід при спостереженні НЛЮ. Дивлячись на нього, треба швидко перевести погляд в іншу точку. Чи буде при цьому спостерігатися мерехтіння світла на зразок того, що ми бачимо, коли переводимо погляд перед екраном телевізора або люмінесцентною лампою? Адже одне з пояснень, чому НЛЮ, видимі оком, інколи не фіксуються фотоплівкою, полягає в тому, що вони

з'являються у нашому просторі дискретно, в імпульсному режимі і в момент відкриття затвору фотоапарата не світяться.

Нарешті, якщо така зустріч трапиться вночі і з НЛО вийде промінь, спрямований на спостерігача, спробуйте встановити, чи будуть у цьому промені, наприклад, рука або інший предмет виглядати майже прозорими, а точніше так, як на рентгенівському знімку. Якщо ми дійсно здатні у подібних випадках «бачити» рентгенівське чи гамма-випромінювання, то це мало б велике наукове значення і стало б підтвердженням гіпотези про хронони. Можливо, при цьому виявляться ще які-небудь несподівані ефекти, які додадуть щось нове у наші знання про НЛО.

Отже, контакти людей з НЛО, даючи певну інформацію, ставлять ще більше нових питань, оскільки вони не пояснюються логікою наших уявлень про форми спілкування між представниками різних цивілізацій. У чому полягає причина цього і що врешті решт являють собою НЛО?

ГІПОТЕЗИ ПРО ПРИРОДУ НЛО

Розмаїття властивостей НЛО, які часто суперечать одна одній, призвело до появи численних намагань пояснити їх природу. Ці спроби, що їх, мабуть, не завжди можна назвати гіпотезами, ґрунтуються як на відомих фактах, так і на явищах, які виходять за рамки сучасної науки і належать до проявів «космічних законів» та їх впливів на духовний світ людини.

Одну з гіпотез, наприклад, розвиває В. Г. Ажажа. Він вважає, що НЛО — це *прояв невидимих нам польових форм життя*, які існують паралельно з фізичним світом на Землі. Які це форми? Як впливає з стародавнього індійського вчення Агні-Йоги (Живої етики), після фізичної смерті людини її духовна основа не вмирає. Вона у вигляді енергетичних згустків переходить у «Тонкий світ», щоб через деякий час знову втілитися в іншу людину. Це вчення, розвинуте Є. П. Блаватською, М. К. Реріхом та його сім'єю, базується не тільки на філософії про безсмертя людини, але й на багатьох фактах, що його підтверджують.

Відомі численні документально підтверджені випадки, коли 5—6-Річні діти переконливо розповідали про події, які відбулися у тій або іншій місцевості кілька десятків років тому, описували цю місцевість. де вони ніколи не були, і впізнавали своїх родичів з попереднього життя, які продовжували там жити. У тибетських монастирях і донині зберігся звичай шукати серед хлопчиків перевтіленого лама. І той хлопчик, який впізнає речі, що належали померлому ламі, опише обстановку, яка існувала в монастирі при його правлінні, урочисто проголошується новим ламою. Яким же чином, окрім перевтілення або реінкарнації людини, можна це пояснити? В США видано навіть, книгу Я. Сті-венсона, де описано понад тисячу випадків реінкарнації.

У книзі Р. Моуді «Життя після життя» йдеться про 150 документальних записів відчуттів людей, які побували у стані клінічної смерті Вони вказували на приємне відчуття легкості та невагомості, коли відчували, що «відокремлюються» від свого тіла і ніби спостерігають його ззовні. Далі вони переміщувалися довгим тунелем або коридором, в кінці якого було яскраве світло і де їх зустрічали ангелоподібні істоти. У цей момент вони чули голос: «Ще не готовий», після чого відчували себе знову на лікарняному ліжку. Пізніше вони в деталях описували події, що відбувалися навколо них у той час, коли їх свідомість була повністю відключеною.

Американські вчені провели цікаве дослідження. Вони виявили, що » момент смерті людина втрачає у вазі кілька грамів. Так що ж це— виліт «душі» у вигляді енергетичного згустку?

А як може болгарська ясновидиця Ванга та багато інших встановлювати, де і за яких обставин померла та чи інша людина? Деякі з екстрасенсів здатні вказати місце, де відбулося вбивство, чим подають реальну допомогу у розкритті злочинів. Чим ще, як не наявністю енер-гоінформаційного поля навколо Землі, де у вигляді своєрідних «голограм» записана інформація про вчинки і навіть думки кожного з нас, можна це пояснити? І, мабуть, в цьому полі є розгадка багатьох ано-мальних явищ, про які йшлося вище: екстрасенси здатні одержувати саме з нього інформацію про минуле, сучасне і навіть майбутнє людей.

Ці та багато інших фактів свідчать про існування «Тонкого світу», який впливає на наш фізичний світ. Ідею про це висловлювали ще стародавні греки у вигляді «мислячого ефіру»; В. І. Вернадський у своєму вченні про ноосферу, де акумулюється психофізична енергія; К. Е. Цюлковський в думках про «променисте людство»; Є. П. Блаватська, яка у книзі «Таємна доктрина» (1887) намалювала картину еволюції людства, що відбувається у ході ланцюжка перевтілень кожної людини аж до появи високорозвинених особистостей.

Логічно припустити, що елементи «Тонкого світу» за певних обставин можуть матеріалізуватися і проявлятися у вигляді НЛО. Така думка знаходить своє підтвердження в неодноразових спостереженнях НЛО, які з'являються з гірських розщелин, з води. М. К. Реріх писав, що десь у Гімалаях є таємниче місце, де зберігаються всі знання про Землю і Всесвіт і яке є центром зв'язку Землі з Космосом. В цьому разі це також своєрідна «база» НЛО.

Друга гіпотеза — це *приліт інопланетян на Землю*. Цілком можливо, що на інших планетах цивілізація досягла такого рівня, що їй під силу створення космічних кораблів, здатних подолати величезні відстані, і ці кораблі сприймаються нами у вигляді НЛО. Адже наше людство ще «молоде»: вважається, що його вік близько 4 мільйонів років. У порівнянні з віком Всесвіту (12—15 мільярдів років) це дійсно дуже мало, а ймовірність того, що інші цивілізації значно обігнали нас у своєму розвитку, досить висока.

Ця гіпотеза підтверджується даними, які можуть свідчити про те, що Місяць є своєрідною «перевалочною базою» для НЛО на їх шляху до Землі. На нашому супутнику вже давно спостерігаються незрозумілі явища, які не знаходять свого природного пояснення. Ще у 1871 році англійський астроном Бірт помітив у кратері Плутона рухомі тіла правильною геометричною форми. У 1968 році американське космічне відомство НАСА видало каталог місячних аномалій, де наведено 579 випадків, не з'ясованих до цього часу. До них входять рухомі об'єкти, які світяться, зникаючі кратери, траншеї, що змінюють свою форму тощо.

Є свідчення, що радянські та американські космонавти бачили під час польоту незрозумілі об'єкти, хоча офіційно вони це не підтверджували. За однією з версій, коли «Аполло-2» сів на поверхню місяця, астронавт Армстронг побачив вдалині величезні космічні кораблі. Під час польоту «Аполло-12» слідом за ним летів об'єкт, який американці прийняли за останню ступінь ракети «Сатурн». Проте, коли була 26

Проведена корекція траєкторії, цей об'єкт також змінив курс і пролетів поблизу корабля. Під час польоту «Аполло-13» американці планували підірвати на Місяці невелику атомну бомбу, щоб викликати штучний струс цієї планети і одержати дані про інфраструктуру Місяця. Але на їхньому кораблі під час цього польоту вибухнув кисневий бак, що не створило небезпеки для польоту, проте зробило неможливим здійснення такого експерименту.

Гіпотеза про інопланетян ґрунтується, в основному, на умоглядних висновках про те, що коли існує «множинність світів», то повинен бути й якийсь зв'язок між ними. Форми цього зв'язку залежать від можливостей цивілізацій і однією з них цілком можуть бути НЛО. Правда, це суттєво відрізняється від наших уявлень про контакти між цивілізаціями. Коли б ми мали можливість відвідувати планети, населені розумними істотами, то наша поведінка і форми контактів з ними були б зовсім іншими. Аргумент, що їм «нецікаво» спілкуватися з нами, здається непереконливим: мабуть, кожен з нас охоче «порозмовляв» би, наприклад, з мурашками, якщо це було б

можливим. Проте все це міркування з суто людських позицій. Зовсім необов'язково, щоб так само вважали члени екіпажів НЛО.

Ще одна екстравагантна гіпотеза про неопізнані літаючі об'єкти як про *охоронців і носіїв життя у Всесвіті*. Вважається, що Всесвіт пульсує, і нині він розширюється внаслідок «Великого вибуху», який стався приблизно 15 мільярдів років тому. Припускається також, що через кілька десятків мільярдів років таке розширення зміниться на стиснення. В умовах останнього, коли відбувається неймовірна концентрація випромінювання всіх зірок, ніяке життя у Всесвіті неможливе. На одному з циклів розширення Всесвіту могло виникнути пралюдство, яке досягло такої високої стадії розвитку, яка дозволила йому вирішити проблему кодування генів та відтворення життя, тобто переведення фізичного тіла людини в нетлінне інформаційне біополе, в якому записана уся інформація про неї. Перед початком чергового стиснення Всесвіту ця інформація концентрувалась на об'єктах типу НЛО, які, несучи в собі всю інформацію про Всесвіт, залишали небезпечну зону і поверталися туди тільки після того, як Всесвіт знову починав розширюватися.

Виникає питання: «Яким чином вони можуть це зробити?» Одна з можливостей здійснення цього, як допускають фізики-теоретики, — це перехід через чорні діри в інші світи. Є підстави вважати, що чорні діри — це «колодязь» у просторі та часі і «тунель» в інші Всесвіти, де життя може розвиватися у ті періоди, коли воно неможливе у нашому Всесвіті. Однак це належить до галузі чистих припущень, хоча й дуже захоплюючих.

Існує також *сугестивна* (навіювана) *гіпотеза* про походження НЛО. Згідно з нею, НЛО — це не матеріальні об'єкти, а суб'єктивні враження людей, які визначаються їх психічним станом. На користь цієї гіпотези свідчить та обставина, що в деяких випадках НЛО поведуть себе так, ніби вони є якимись фантомами або привидами. Вони можуть повільно розчинятися та зникати у повітрі, стягуватися в одну точку, або, навпаки, розбухати. Серед спостерегічів, які стоять поруч, одні їх бачать виразно, а інші — ні. По-різному сприймається також форма одного й того ж об'єкта (диск, сфера або щось невизначене).

Цікаву ідею щодо причин, які породжують масове бачення чогось незвичайного, висунув академік АМН СРСР В. П. Казначеев. Відомо, що людський організм — це реалізація білково-нуклеїнових форм життя. Але чому поряд з ними не можуть існувати інші форми, наприклад, польові, з яких, на думку деяких вчених, розпочалося життя на Землі? У цьому разі симбіоз таких форм життя став причиною еволюції біологічних об'єктів. Проте в міру еволюції людини її польова основа стала майже рудиментарною і у переважної більшості осіб

нічим себе не проявляє. Разом з тим вона може відчувати прояви зовнішнього енергетичного впливу.

Процес нашого мислення є загадковим. Чому, наприклад, мозок людини має ліву «логічну» та праву «образну» півкулі? Чому з 14—15 мільярдів його клітин — нейронів — протягом усього життя їх використовується лише 8—10 %? Загальне правило еволюційного відбору свідчить про те, що все зайве в організмі відмирає. Отже, більше як десятикратний запас нейронів не є зайвим! Відомий екстрасенс В. І. Сафонов вважає, що саме ці «запасні блоки» здатні сприймати енергоінформацію.

Про те, що енергетичні форми життя відіграють важливу, хоча й не усвідомлювану нами, роль, свідчить унікальне дослідження, зроблене В. П. Казначеевим. Він розмістив у одній колбі хворі, а в іншій — здорові клітини однієї і тієї ж культури. Колби, розділені товстою скляною перегородкою, протягом 20 годин стояли поряд. Після цього серед здорових клітин були виявлені хворі. Будь-який прямий контакт між клітинами у цих двох колбах був виключений. Але спотворене біополе хворих клітин виявилось здатним заразити здорових.

Цей факт може докорінно змінити наші уявлення про причини виникнення та розповсюдження різних захворювань і взагалі про форми передачі інформації, яку людина безперервно свідомо або підсвідомо одержує і яка визначає її реакцію на зовнішні обставини. Якщо, наприклад, телепатію не можна пояснити дією якогось видимого матеріального фактора, то цілком можливо, що вона є результатом сприймання певних зовнішніх енергетичних форм, які «резонують» з думками людини. Така ж своєрідна «резонансна чутливість» може привести до того, що люди з підвищеною чутливістю за певних умов відчують вплив зовнішніх енергетичних полів. При цьому вони можуть «бачити» певні образи, конкретний вигляд яких (НЛО, вогняні кулі, живі істоти і т. ін.), залежить від підсвідомої настройки організму на ту чи іншу форму сприйняття цього поля.

Нехай поки що це зветься НЛО, зазначає В. П. Казначеев, нехай ми говоримо про реальну появу на Землі якихось плям, як про «місця посадки», про «контакти». Ці контакти, за яких наш розум поводить себе часом дивно, немов би не дуже реально, повинні, насамперед, вивчатися з позицій гіпотези про наявність польових форм життя.

...Якщо ж в якихось «плямах» ми знайдемо ще й речову компоненту, наприклад, новий матеріал, споруду, конструкцію, уламок або не зв'язану з живою речовиною метеорну аномалію, то питання, звичайно, ще біл ще загостриться.

Схоже, що саме такий збіг обставин має місце у так званому «М-ському трикутнику», де, судячи з описань багатьох свідків,

спостерігаються примарні об'єкти різної форми, які то з'являються, то зникають і незрозумілим чином діють на психіку людей. Геологічні дослідження показали, що у тому місці структура земної кори має багато розломів. І якщо Земля дійсно виділяє у Космос потоки енергії, то саме там ці потоки особливо інтенсивні: це, так би мовити, енергоінформаційні канали Земля — Космос. У цих місцях вірогідність появи «справжніх» НЛО підвищена, оскільки там легше збирати інформацію про фізичний стан нашої планети.

Сукупна дія різних енергетичних полів може сприйматися у вигляді об'єктів всілякої форми та розмірів, які світяться, людських фігур, інших оптичних і звукових ефектів. Причому різні спостерігачі бачать різні картини. Часто відчувається якийсь зовнішній фізичний вплив, відчуття дискомфорту, страху. Кожний бачить те, на що він настроєний. Скептики, як правило, не бачать нічого. У цих умовах можуть спостерігатися як реальні НЛО, так і їх уявні образи, навіяні вірою людини у те, що вона обов'язково повинна щось побачити. Мабуть, дещо подібне відбувається у зоні Бермудського трикутника та інших геологічно активних місцях.

Виникає ще й таке питання: «Наскільки повною є та інформація про НЛО, яку ми одержуємо?». Адже канали сприйняття інформації людиною досить обмежені. В основному, це оптичний діапазон електромагнітних хвиль, а також радіохвилі, що їх застосовують радарні установки. Акустичний канал відіграє свою роль тільки при близьких контактах з НЛО. А як можуть проявляти себе НЛО в інших частинах спектру електромагнітних хвиль?

Уже при застосуванні радарів з'являються нові загадки. Інколи видимі зображення НЛО ними не реєструються. Втім, якщо врахувати, що вже розроблені конструкції «літаків-невидимок», яких практично не можна виявити за допомогою радарів, то ця обставина не здається дуже дивною. Але ж буває й навпаки. Значить, візуально ми одержуємо лише певну частину інформації про НЛО.

Аналогічне явище має місце й при фотографуванні НЛО: інколи вони не фіксуються на фотоплівці, а в інших випадках на «чистому» для ока фоні з'являються якісь незрозумілі об'єкти. Цим фактом зацікавився, зокрема, італійський інженер Л. Бокконе, який вирішив розширити діапазон спостережень, і в тих випадках, коли прилади в його лабораторії вели себе незрозуміло, він фотографував прилеглу місцевість в інфрачервоних і ультрафіолетових променях, а також застосовував різну вимірювальну апаратуру. В деяких випадках на таких фотографіях було виявлено невидимі оком кулеподібні структури з певними світловими, тепловими та іншими властивостями,

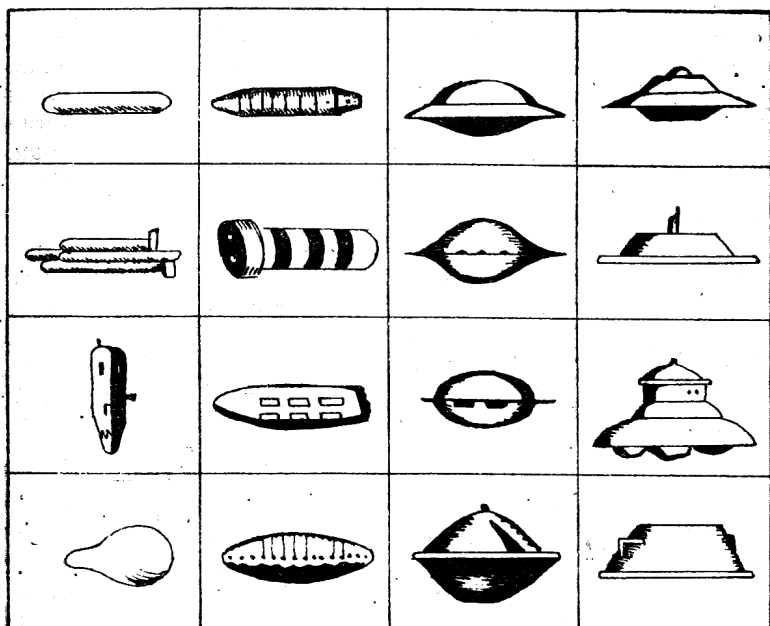
які одержали назву «криттери». Л. Бокконе вважає, що це — прояв «ефірних» форм життя, що по суті збігається з ідеєю В. П. Казначєєва.

Отже, реальні прояви НЛО значно ширші за ті, що ми можемо безпосередньо сприймати, і вони пов'язані з існуванням поки що незрозумілих нам польових ефектів.

Іноді НЛО умовно розділяють на два типи: ентропійні та еволюційні. Перші проявляються у вигляді світлових фантомів невизначеної форми, яким непотрібна матеріальна «тарілка» для переміщення, але їм необхідна енергетична підзарядка, яку вони одержують від людей, що їх спостерігають. Тому цих людей охоплює почуття страху, яке може потім супроводжуватися різними недугами. Протидіяти цьому можна, лише не боячись їх. Більшість НЛО належать до еволюційних. Це матеріальні об'єкти, що мають чітку форму геометричних фігур і вони здебільшого почуття страху не викликають.

Відомий американський дослідник аномальних явищ Джон Кіль, виходячи з того, що НЛО не підкоряються відомим нам природним законам, вважає, що вони мають парафізичну природу, завдяки якій здатні з'являтися у вигляді матеріальних об'єктів або привидів. Вони передають людству інформацію, яка в одних випадках має характер дружніх порад або застережень, а в інших виглядає як спроба ввести людей в оману. Кінцевою їх метою, вважає Кіль, є прагнення примусити людей повірити, що над ними є «вища влада», яка здатна ними управляти. Тобто *НЛО* — це «Троянський кінь», якого ми приймаємо, вивчаємо, намагаємося розгадати, а він може заволодіти нашим розумом і повести до невідомої мети, яка може бути спрямованою як на благо людству, так і на шкоду йому.

З цими міркуваннями дещо перегукується ще одна точка зору щодо НЛО, яку на підставі теологічних доктрин розвиває ієромонах Серафим Роуз (США). Він відзначає, що в духовних книгах згадується багато випадків раптової появи «тілесних істот», здатних спілкуватися з людьми, щось навіювати їм, інколи їх викрадати та

Мал. 2. Деякі типи НЛО, які відвідали Землю.

миттєво зникати. Ці випадки з минулого дуже схожі на дії сучасних при-шельців з НЛО. У минулому такі явища пов'язували з діями «бісівських сил та наслань». Нині ж — з прильотами інопланетян.

Як вважає С. Роуз, явища *НЛО належать до суто духовних проблем*, де існують поняття добра та зла. Тому їх неможливо пояснити з позицій об'єктивної науки. Фізичний світ, який за своєю природою є морально нейтральним, може бути пізнаний об'єктивним дослідником. Сучасні дослідники НЛО вважають їх проявами фізичного світу, хоча деякі з них припускають, що неопізнані літаючі об'єкти можуть виникати також з реального нефізичного світу. Однак у будь-якому випадку вчені виходять з того, що ці світи нейтральні, попадаючи тим самим у становище наївних контактерів, яких НЛО, що походять з невидимого духовного світу, легко вводять в оману. Оскільки духовний світ населений істотами як добрими, так і злими, об'єктивний досліджувач не може відрізнити одних від інших.

С. Роуз вважає, що правильне визначення НЛО можна зробити лише на основі християнського натхнення. Людина не в змозі зрозуміти невидимий світ ангелів та демонів, але вона має досить

християнських знань, щоб розуміти, як ці істоти діють і як до їхніх дій треба ставитися. Те, що НЛО нині з'являються частіше, він пов'язує з тим, що «на рід людський насилається нове нашествя бісів» і що теорія «гостей з Космосу» — це лише засіб навіювання людям думки, що «вищі істоти» збираються взяти на себе турботу про майбутню долю людства.

Оскільки дух не локалізований у просторі, то не має значення, чи виходять ці істоти з Землі, чи іззовні. Отже, позиція С. Роуза базується на думці, що у вигляді НЛО можуть матеріалізуватися низькі сили духовного світу, які прагнуть відвернути людство від істинного шляху.

Ця крайня точка зору, підкріплена суто релігійними міркуваннями, заперечує усяку приналежність НЛО до реального світу. Вона свідчить, наскільки складна ця проблема і скільки робиться спроб розв'язати її, виходячи з найрізноманітніших уявлень.

Будь-яка гіпотеза може претендувати на істину тільки тоді, коли вона здатна логічно і несуперечливо узагальнити відомі факти, пояснити їх, а також передбачити нові явища. У випадку гіпотез про НЛО цього немає: адже кожна з них у кращому разі може приблизно узагальнити лише деякі з надто суперечливих, і, як нам здається, таких, що виключають один одного, проявів дії цих об'єктів.

Свого часу атомна фізика зустрілася з подібним явищем, коли виявилось, що одна й та ж частинка може проявляти несумісні, як здавалося, корпускулярні та хвильові властивості. Ми не можемо наочно уявити собі, як ці властивості поєднуються в одній частинці, але у квантовій механіці використовується математичний апарат, який на основі корпускулярно-хвильового дуалізму чудово описує явища, що відбуваються у мікросвіті.

Можливо, що в навколишньому Мегасвіті за певних умов проявляється матеріально-енергетичний дуалізм НЛО. Залежно від того, які властивості закладені в НЛО, проявляються сильніше, ми сприймаємо їх у різних формах. Це можуть бути цілком матеріальні об'єкти, але можуть бути й такі, що виникають лише в уяві окремих людей. Через незнання суті цього явища ми намагаємося втиснути у рамки певної моделі те, що в принципі не піддається звичайним методам дослідження.

Згадуваний уже Ж. Валле — один із засновників уфології, як вчення про НЛО,— писав, що нам невідома і навряд чи стане відомою в майбутньому, яке можна охопити поглядом, причина, що призвела до феномену НЛО... Ні ударна програма, на яку буде кинуте 20 лауреатів Нобелівської премії, ні кореляція на ЕОМ зафіксованих параметрів, ні телепатичний зв'язок з вищими істотами з Космосу, ні організація сотень людей у команди спостерігачів... не дадуть вирішення

проблеми, яка не піддавалася нашому розуму, радарам, літакам та фізичним теоріям протягом такого тривалого часу. Він вважав, що ми торкнулися галузі, сутність якої ніколи не стане нам зрозумілою. На людину тут чекає доля Сізіфа — тяжка праця при відсутності результатів, оскільки вона зі своїм «Я» вторгається у галузь «Невідомого».

Це дуже песимістична, однак, мабуть, і небезпідставна оцінка. Людському розуму властиве постійне прагнення до пізнання невідомого, це природний шлях його еволюційного розвитку. Всілякі «аномальні явища» тільки прискорюють цей процес, стимулюючи розробку нових методів пізнання світу. Якщо навіть і не буде одержано відповіді на поставлене питання, вивчення НЛО допоможе поглибленому розумінню навколишнього світу, який різноманітний у своїх проявах, необмежений у просторі й часі та нескінченний у своєму пізнанні.

ДЛЯ ЧОГО НЛО З'ЯВЛЯЮТЬСЯ НА ЗЕМЛІ?

Почнемо з питань, які, мабуть, неодноразово поставали перед кожним: «Як виникло життя на Землі?», «Чи самотні ми у Всесвіті?», «Чи на інших планетах теж є життя і чи існують там інші цивілізації?», «Чи може цивілізація, якщо вона вже виникла, необмежено розвиватися, чи в ній самій вже запрограмоване самознищення?». І ще одне складне філософське питання: «Чи існують певні космічні закони, які регулюють розвиток життя на одній планеті залежно від розвитку Космосу в цілому?». Над цим розмірковували видатні вчені та філософи, які намагалися на підставі наукових даних і власних думок знайти їх вирішення.

Великий російський вчений В. І. Вернадський, торкаючись проблеми зародження життя, дійшов наукового висновку про те, що протягом усіх відомих геологічних епох не було азойних (тобто позбавлених життя) періодів часу. Немає також жодного факту, який свідчив би про можливість зародження живих організмів з неживої природи. Все живе походить тільки від живого. Але, говорячи про проблему виникнення життя, він зазначив, що наука не в змозі дати відповідь на це питання, оскільки метод наукового пізнання не може вийти за межі аналізу відомих фактів та явищ. У даному випадку такий аналіз неможливий через відсутність будь-яких фактів, що свідчать про виникнення життя. Але Вернадський вказав, що є багато філософських думок, релігійних течій та художніх творів, де робляться найрізноманітніші здогадки про походження життя і його сенс.

Багато вчених дійшли висновку, що життя на Землі зародилося завдяки винятково сприятливому збігу багатьох дуже малоімовірних обставин. Саме так вважає член-кореспондент АН СРСР І. С. Шкловський, виходячи з того, що до цього часу немає жодного достовірного факту, який свідчив би, що ми не є самотніми у Всесвіті. Американський вчений М. Харт навіть підрахував, що ймовірність виникнення життя на Землі становить 10^{37} . За його ж оцінками, життя може існувати тільки в одній з 10^{31} галактик, тобто це рівнозначно визнанню, що ми практично самотні у Всесвіті. Більше того, він вважає, що коли б орбіта Землі знаходилася за відстанню на 5 % ближче до Сонця, то наша планета була б подібна до розпеченої Венери, а коли б на 2 % далі, то вона перетворилася б на холодну подобу Марса. Отже, виходить, що наше життя знаходиться немов би «на вістрі ножа» і найне-значніші зміни клімату або інших зовнішніх умов можуть його погубити.

В історії розвитку життя на Землі є багато загадок. Наприклад, чому в крейдяному періоді вимерли динозаври і в якій формі могло б існувати людство, якби цього не трапилось? В чому роль численних геологічних катастроф та різких змін клімату нашої планети? Тож, за теорією французького природознавця Ж. Кюв'є, саме ці катастрофи створювали умови для розвитку досконаліших форм життя. Чи випадково у земній корі утворилися різні корисні копалини, без яких цивілізація взагалі не змогла б розвинутися? Нарешті, чому вода, що має максимальну густину при температурі 4 °C, є винятком серед інших речовин? Адже коли б її густина збільшувалася при замерзанні, то крига не відігравала б роль захисної плівки на поверхні водойм, а опускалася б на дно і ніяке життя в них не було б можливе.

Можна по-різному оцінювати ймовірність того, що на Землі випадково склалися такі винятково сприятливі обставини для розвитку життя, а можна пояснити це й тим, що як тільки геологічні умови нашої планети почали відповідати умовам розвитку життя, зародки його у формі молекул ДНК чи в польовій формі були занесені на Землю неопізнаними літаючими об'єктами. Ці форми виявилися достатньо стійкими, аби протистояти багатьом катастрофам і досягли високої самоорганізованості, яка забезпечила їх виживання та неупинний розвиток.

Але чому Земля має бути винятком? Як загальні міркування, так і астрономічні спостереження вказують на те, що навколо інших зірок повинні бути свої планетні системи. Ми не знаємо, які там існують умови, але ж серед сотень мільярдів зірок нашої Галактики, напевно, на багатьох планетах ці умови сприятливі для розвитку життя в усіх його різноманітних формах. Адже природа нічого не створює тільки в єдиному екземплярі!

Ідея про множинність світів зародилася ще в стародавніх філософських школах — мілетській та піфагорійській і набула нової сили у вченнях Миколи Кузенського та Леонардо да Вінчі. Думки про

безліч «острівців життя», існуючих у Всесвіті, висловлювали такі філософи і вчені, як Вольтер, Ломоносов, Кант, Лаплас, Ньютон, Арреніус та інші. Згадаймо про загальне захоплення «каналами» на Марсі у XIX столітті, які охоче сприймалися багатьма як результат діяльності розумних істот.

Разом з тим завжди виникало закономірне питання: «Якщо навколо нас є цивілізації, то чому їх представники не прилітають на Землю і не подають ніяких сигналів про себе?». Відповідь на це мала дати міжнародна програма пошуку позаземних цивілізацій SETI (Communication with Extraterrestrial Intelligence), розпочата у 1960 році. В основу цієї програми були закладені оцінки, які свідчили, що в нашій Галактиці може бути до 10 тисяч планет, на яких можливе життя, подібне до земного. Якщо розвиток цивілізації на певній частині цих планет досягнув нашого рівня, то радіосигнали, що ними випромінюються, можуть бути зареєстровані на Землі. З іншого боку, радіовипромінювання нашої планети нині настільки велике, що розвинені цивілізації (якщо вони знаходилися б від нас навіть на відстані у кілька десятків світлових років) могли б його помітити і, можливо, якимось зреагувати на це.

Понад 30 років, що минули від початку досліджень за цією програмою, дали нульовий результат: ніяких осмислених сигналів з Космосу не було виявлено. Проте і цей результат має дуже велике наукове та філософське значення. Він може бути пояснений трьома припущеннями:

1. Розумного життя у нашому найближчому оточенні (600—1000 світлових років, на думку Й. С Шкловського) не існує.
2. Цивілізації існують, але їх розвиток іде іншим шляхом, не пов'язаним з технічною орієнтацією.
3. Існують засоби космічного зв'язку, відмінні від радіохвиль і здатні швидко або миттєво передавати інформацію, якими користуються позаземні цивілізації.

Майже завжди береться до уваги тільки перша можливість. Але ступінь її обґрунтованості можна проілюструвати на такому гіпотетичному прикладі. Уявимо собі, що на якомусь острові, загубленому в океані, живе первісне плем'я, для якого весь світ обмежений цією територією. Передові представники цього племені підозрюють, що повинні існувати інші племена за межами їхнього острова. Вони хочуть встановити з ними зв'язок і для цього виносять на берег тамтами, б'ють у них, сповіщаючи весь світ про своє існування, і вслуховуються у далину, сподіваючись почути сигнал барабана у відповідь. Не почувши його, вони роблять цілком логічний для себе висновок, що їх плем'я самотнє на всій Землі. Чи не схожі ми на них?

Тут ми виходимо з «антропологічного принципу», за яким життя у Всесвіті може приймати лише форми, подібні до земних, і вважаємо, що єдиним засобом встановлення контактів можуть бути тільки світлові або радіохвилі. Справді, вони є чудовим засобом передачі інформації в межах нашої планети. Однак не можна бути певним, що саме вони застосовуються цивілізаціями у Космосі для зв'язку між собою. Хто погодиться чекати відповіді протягом тисячоліть або навіть років?

Друге припущення веде до висновку про різноманітність можливих шляхів розвитку різних цивілізацій. Дійсно, які є підстави стверджувати, що на планетах з різними кліматичними умовами, складом атмосфери і силою тяжіння, з неоднаковою структурою їхньої поверхні та вмістом в ній хімічних елементів життя повинне приймати форми, подібні до земних і розвиватися за нашими еволюційними законами? Нарешті, чому білкова форма життя має бути єдиною можливою? Але ж саме цей комплекс умов визначає можливість зародження цивілізацій і шляхи їх розвитку.

Зовсім не обов'язково, щоб ці шляхи повторювали історію розвитку нашого людства. У розпорядженні інших цивілізацій можуть бути інші матеріали, вони можуть користуватися джерелами енергії, відмінними від наших. У цьому випадку їхня техніка буде зовсім не схожа на нашу і соціальні відносини, державний устрій (якщо там взагалі є держави) та духовний рівень цих цивілізацій істотно відрізнятимуться від тих, що склалися на Землі.

Свого часу робилися спроби знайти високорозвинуті «техногенні» цивілізації за їх тепловим випромінюванням. Вважалося, що чим вищий рівень їх розвитку, тим більше енергії вони споживають, а «відходами» таких цивілізацій має бути інтенсивне теплове або інфрачервоне випромінювання. Такі спроби, що ґрунтуються на антиекологічній концепції, притаманній нашій цивілізації, теж виявилися безрезультатними, що певною мірою підтверджує можливість «економного» розвитку людства.

Прямих доказів того, що реалізується друге із зроблених припущень, немає, але сам факт появи НЛО, що користуються невідомими, але надзвичайно потужними джерелами енергії, може про це свідчити. Так само, як і «металізовані» костюми еллонавтів, які, мабуть, захищають їх від незвичного техногенного радіовипромінювання.

Можливо також, що потужне електромагнітне випромінювання Землі привертає їх увагу і це може бути однією з причин їх частішої появи на нашій планеті останнім часом. Різний зріст пришельців, неоднакова їх реакція на поведінку землян можуть свідчити про те, що

це представники цивілізацій з різних планет, які досягли неоднакового рівня розвитку. Але в усіх випадках наші «гості» людиноподібні, що може вказувати на те, що саме така будова тіла є найбільш досконалою, в усякому разі для найближчої до Землі ділянки Космосу.

Якщо вірне третє припущення, то це вимагає по-іншому підійти до проблеми Космосу. Нам відоме обмежене число фізичних полів та видів взаємодій, що ними породжуються (електромагнітна, гравітаційна, сильна та слабка ядерні взаємодії). Найкраще вивченим є електромагнітне поле. Проте до цього часу не виявлені кванти гравітаційного поля — гравітони, які, як вважається, повинні розповсюджуватися зі швидкістю світла. Ядерні взаємодії, за сучасними уявленнями, не можуть проявлятися у космічних масштабах з огляду на те, що вони діють на надзвичайно коротких відстанях. Теорія відносності встановлює граничну швидкість розповсюдження сигналів — 300 тисяч кілометрів за секунду.

Але наскільки вичерпні наші знання про всі можливі поля та типи взаємодій? Мабуть, настільки ж, як ми знаємо про всі можливі форми прояву життя та шляхи розвитку цивілізацій. Тому не можна виключати ймовірність існування полів, в яких сигнали можуть розповсюджуватися зі значно більшими швидкостями. Це можуть бути введені фізиками-теоретиками тахіони або, як вже вказувалося, гравітаційні поля, гіпотетична «щільність часу», хронони, вихід у інші простори, нарешті — енергоінформаційні явища. Але саме встановлення граничної швидкості передачі сигналів має принципове значення.

Якщо прийняти концепцію про те, що швидкість передачі інформації обмежена швидкістю світла, це означає, по суті, визнання неможливості контактів між цивілізаціями у Космосі. Космос — це сукупність не пов'язаних один з одним світів, між якими виключені будь-які контакти. І навпаки, припущення про можливість досить швидкої або миттєвої передачі сигналів дає картину цілісного

Схоже, що відповідь на те, які з цих трьох припущень реалізуються, дають НЛО. Якщо вони навіть є матеріалізованим втіленням земного «Тонкого світу», це аж ніяк не виключає того, що подібні прояви мають місце на інших планетах. А оскільки енергетичні поля можуть легко переміщуватися у просторі, то й контакт між такими НЛО не є проблемою. Отже, мабуть, недоречно розрізняти НЛО земного та позаземного походження. Всі вони є проявом невідомого нам єдиного космічного закону. Однак наявність матеріалізованих НЛО різноманітних форм з енонавами, різними за виглядом і способом поведінки, дає підстави вважати, що останні прилітають з інших планет.

За розповідями контактерів, такі НЛЮ здатні майже миттєво переноситися на відстані у десятки світлових років. Якщо це їм тільки навіювалося, то з якою метою? Навряд чи для того, щоб ввести їх в оману, а насамперед для того, щоб продемонструвати свої можливості і дати уявлення про вигляд інших планет. Отже, всі ці міркування свідчать про те, що друге та третє припущення не є безпідставними.

У цьому разі вимальовується картина існування в нашій Галактиці цивілізацій, що знаходяться на різних ступенях розвитку, і які здатні оперативно обмінюватися інформацією та, мабуть, у необхідних випадках подавати допомогу одна одній і навіть відвертати небажаний хід подій.

Звернімося ще раз до тієї інформації, що приходила до нас через різних контактерів. Можна по-різному до неї ставитися; сприймати або не сприймати всерйоз їх розповіді. Разом з тим це — «інформація для роздумів». Ніяких корисливих міркувань у контактерів у цих випадках бути не може, тим більше, що навіть прізвиська їх невідомі. Та і йдеться у цих розповідях про те, що може тільки піти на користь людству.

Відтак, одна з розповідей про причини прильоту НЛЮ на нашу планету до вашої уваги. Наша планета виникла дуже давно, набагато раніше, ніж люди можуть це собі уявити. За своїми розмірами вона була у 5 разів більша, ніж теперішня Земля і знаходилась у зовсім іншому місці Космосу. Тоді вона була населена розумними істотами, подібними до нас. Вони пішли шляхом технократичного розвитку, в результаті чого виникла ядерна війна і ту цивілізацію врятувати не вдалося. Тоді представники «Зеленої цивілізації», які відіграють у «Світовому кільці Розуму» роль рятівників, перевели те, що від Землі залишилося, на її теперішнє місце у Сонячній системі, а щоб не порушити руху інших планет, вони ввели ще десятку планету, яка являє собою рештки «тої» Землі і яка обертається навколо Сонця у напрямі, протилежному напрямові руху всіх інших планет. Про існування десятої планети вже давно здогадуються наші астрономи. До «нової» Землі додали супутник— Місяць, який має певні функції, зрозуміти які ми зможемо тільки тоді, коли зрозуміємо будову його ядра.

На цю Землю були занесені зародки сучасного людства у вигляді білкових форм, а далі трапилося таке, чого «вони» самі не чекали. Під впливом якихось причин люди набули енергетичну оболонку (біополе або «душу»), яка не вмирає після їх смерті. Можливості цієї оболонки невичерпні, однак люди про це майже не знають. В ній— майбутнє технічної думки, медицини і нашої духовності. Але має вона й свої «мінуси», головними з яких є надмірно розвинені емоції. Завдяки їм ми любимо, ненавидимо, страждаємо, бунтуємо і взагалі поводимо себе як бездумні броунівські частинки. За винятком нас у Всесвіті ніхто так не живе... *.

Однак, як це не дивно, «вони» нам заздять. Ми є маленьким дивом Всесвіту, наші енергетичні оболонки унікальні, а наш розвиток перетинає шляхи розвитку багатьох цивілізацій. Але ми поводимося як нерозумні діти, від яких можна чекати чого завгодно, навіть того, що вони підірвуть свою планету разом із собою. Тому

*Дійсно, здається, ніхто з контактерів не відмічав проявів якихось емоцій з боку еноластів, і, навпаки, багато з них згадували рівний тон їх розмов і відсутність міміки на обличчі

людство є чудовим «експериментальним матеріалом» для них і вони прилітають на Землю для того, щоб брати «проби людства»?

Виявляється, що між різними цивілізаціями існує навіть «конкуренція» у дослідженні людства, причому серед них є «чорні» цивілізації, що живляться нашою енергією. Останні можуть синтезувати людські оболонки та використовувати їх у своїх цілях.

Взагалі, «вони» вважають, що людство після Римської імперії розвивається жорстким технократичним шляхом, який ще ніколи не приносив нічого хорошого. І в цьому плані експеримент з занесенням життя вважають за невдалий. Проте в нас вірять, досліджують, інколи дають поради і сподіваються, що людство зможе спрямувати свою енергію на підвищення духовного рівня. Тільки після цього воно зможе зайняти місце у «Світовому кільці Розуму».

Зовсім по-іншому, але ще повчальніше виглядає наша історія та теперішній стан з так званих «Космічних послань людству». Цей текст був переданий у 1976 році одному лікарю-туристові на острові Валаам, який знаходиться в Ладозькому озері, хворою на рак людиною, яка вже помирала. Член Всесоюзного астрономо-геодезичного товариства при Академії наук СРСР М. А. Мільхикер, вивчивши його, вважає, що текст є достовірним.

Йдеться там про те, що у Всесвіті існує Коаліційний Загін Спостерігачів, який стежить за розвитком цивілізації на Землі. Перше послання людям було надіслано ще у 576 році до нашої ери, друге — у 711 році нашої ери, а третє, як уже згадувалося, у 1976 році. В останньому посланні повідомляється, що у Всесвіті існує 220 тисяч розумних рас, які вже вступили до Коаліції, та майже 1000 рас, які можуть до неї вступити. Однак земну цивілізацію не можна туди приймати з огляду на ряд причин.

По-перше, автори послань вважають, що людство надзвичайно войовниче. Майже безперервні війни, які ведуться на Землі, пов'язані з «різкою дискретністю та частою зміною соціальних устроїв і зовнішньополітичних станів». На думку космічних спостерігачів, у разі повторення такого ж перебігу історичних процесів на Землі у майбутньому, який мав місце у минулому, війни можуть піти на зменшення не раніше, ніж через 12 тисяч років. Але вони вважають, що за усунення вказаних причин війни можуть припинитися через найближчі 100 років.

По-друге, наш спосіб мислення вони вважають за найпримітивніший, оскільки наша логіка базується на дискретному фундаменті замість безперервного. Основою нашого логічного мислення є тільки два поняття «так» і «ні», які ми застосовуємо, аналізуючи навіть найскладніші проблеми, тоді як розвиток думки відбувається шляхом безперервного процесу. Тому наш пошук зводиться, в основному, до вибору однієї з двох граничних можливостей, тим часом як істина найчастіше лежить між ними. Ми здатні мислити тільки абстрактними та дискретними поняттями, вважаючи, що число ознак предмета є скінченним. Наприклад, на безглузде за своєю суттю питання про первинність матерії або духу наші різні філософські системи дають діаметрально протилежні відповіді. Людство з теперішнім станом його розумового розвитку є зайвим для Коаліції, як і Коаліція для людства. Необхідною умовою для вступу до Коаліції є перебудова логічного фундаменту нашого мислення, а також перехід до способу безперервного мислення.

Вони переконані в тому, що наші уявлення про еволюцію життя невірні. Ми уподоблюємо расу окремому живому індивідууму і вважаємо, що старіння і загибель людини є неминучими. Тому люди не прагнуть поліпшити свої моральні якості, залишають дальший розвиток на волю випадку і спрямовують свої зусилля

на надмірне задоволення матеріальних потреб. Це призведе врешті-решт до вимирання людської раси, тоді як завданням еволюції є розвиток нових рас на основі засвоєння найкращих рис старіших рас.

Нарешті, наші космологічні уявлення є дуже далекими від істини. Сонячна система і життя на Землі виникли з хмари пилу, що був засіяний будівельними загонами Коаліції у тому районі Всесвіту, який відповідав двом основним умовам для виникнення органічного життя: достатньою віддаленістю від інших зірок та розмірністю* простору, близькою до числа π . Наша переконаність в тому, що простір скрізь трьохмірний, є помилковою: його розмірність у Всесвіті змінюється в широких межах, але найкращі умови виникнення органічного життя там, де вона дорівнює 3,14159... Близькість цієї величини до цифри «3» призвела до невинновданого висновку про трьохмірність нашого простору. Значні відхилення від величини π є згубними для усього живого. Разом з тим на околицях нашої Галактики дрейфує гравітаційний циклон з негативною розмірністю —3,15, який може своїм краєм зачепити її та знищити життя на тих планетах, на яких не буде вжито захисних заходів. Така допомога може бути надана землянам, але для цього необхідно, щоб людство вступило до Коаліції.

Наші уявлення про існування непорушних законів Всесвіту, про незмінність фундаментальних фізичних констант вони також вважають невірними. Наприклад, виміряна нами гравітаційна втала помітно змінюється навіть в межах Сонячної системи, не кажучи вже про космічні віддалі. Незнання цього призводить до істотних помилок у визначенні розмірів нашої Галактики і до виникнення невірної теорії про розбігання галактик. Не слід вважати ці помилки випадковими, оскільки вони є результатом нашого способу мислення.

Коаліція може надати допомогу Землі лише після ліквідації войовничих звичок людства, підвищення його моральних устоїв та оволодіння безперервним логічним мисленням. Ознайомлення з принципами такого мислення в умовах війн, які тривають, було б рівнозначним врученню абсолютної зброї, що врешті-решт неминуче призвело б до загибелі людства.

Слід зазначити, що незалежно від того, звідки прийшли ці «Послання», інформація, що у них міститься, змушує серйозно задуматися. Там вірно підмічено наші одвічні проблеми, викладені ключові питання нашого буття та взаємовідносин між людьми, говориться про необхідність вдосконалення суспільства. Може, для цього, дійсно, потрібний інший спосіб мислення, яким ми ще не володіємо?

Отже, виходить, що ми є унікальною, неповторною, відносно розвинуеною і дуже емоційною цивілізацією, яка, на жаль, розвивається хибним шляхом, що може врешті-решт її погубити. Але коли це так, то чому ж ця інформація передається випадковим людям, а не, скажімо, керівникам урядів, які могли б реально вплинути на стан справ у суспільстві?

Мабуть, таке питання впливає з суто людської логіки. Неможливо щось змінити, поки свідомість про необхідність такої зміни не оволодіє

*Що таке розмірність простору, яка дорівнює ірраціональному числу π , або якомусь негативному числу, зрозуміти неможливо.

широкими масами населення. У даному випадку в умовах зіткнення інтересів окремих людей, груп населення і різних держав для цього ще немає ніяких підстав. І справа тут не тільки у рівні матеріального достатку: духовний розвиток суспільства в економічно розвинутих країнах у цілому навряд чи є вищим, ніж у слаборозвинутих. Потрібна докорінна зміна людської свідомості, переборення почуття егоїзму, вгамування своїх інтересів і більшого розуміння інтересів інших. Отже, людство має жити за принципом: «Мені може бути добре тільки тоді, коли буде добре всім іншим». Нам, на жаль, до такого розуміння ще дуже далеко.

Тоді чому ж інші цивілізації не діють активніше, щоб довести людям необхідність зміни їх поведінки? Знову ж таки, за словами контактерів, закони Космосу забороняють будь-яке безпосереднє втручання. По-перше, допомога вищих вбиває імунітет у нижчих, це для них «смерть в обіймах». Процес розвитку має йти за рахунок подолання внутрішніх протиріч, і високу свідомість не можна нав'язати людям із зовні. По-друге, це могло б призвести до катастрофи у мисленні людей, мозок яких не в змозі сприйняти лавину понять, що виходять за межі тих, які поступово склалися у ході еволюції людини. Адже відкрито демонструвати свою присутність можна лише тим цивілізаціям, які вже пройшли відповідні стадії розвитку і яким не загрожує самознищення внаслідок таких контактів.

Іншими словами, підвищення духовності повинне стати внутрішньою потребою кожного з нас. Тоді зникнуть й причини, що породжують нині стільки непотрібних технічних та соціальних проблем. Наприклад, дуже складні проблеми створили індустріальний розвиток і використання різних джерел енергії. До яких соціальних напружень та екологічних наслідків це призвело, ми добре відчуваємо. Але ж НЛО застосовують зовсім інші матеріали, технології та джерела енергії. Що трапилося б, наприклад, коли вони передали б нам інформацію про них? Вся історія розвитку людства свідчить, що насамперед вона була б використана для створення нових видів зброї. А за умови відсутності моральних устоїв, які б забороняли застосування наявних можливостей на шкоду іншим, це рано чи пізно, можливо, й ненавмисно, але призвело б таки до знищення усього живого на Землі. Слід гадати, що за іншого духовного стану людства вони це зробили б, як свого часу передавали нашим далеким предкам різноманітну мирну інформацію.

Почастішання появи НЛО на Землі останнім часом може бути наслідком серйозних екологічних порушень стану нашої планети. Інтенсивний розвиток промисловості, безмірне споживання природних ресурсів, величезна кількість відходів істотно змінюють природні

процеси. Відбувається масове забруднення повітря, водойм, ґрунту. Все частіше випадають кислотні дощі, підвищується концентрація різних шкідливих хімічних сполук у харчових продуктах, майже вдвічі зріс загальний радіаційний фон. І все це називається «науково-технічним прогресом».

Наслідком такого «прогресу» є також поступове збільшення концентрації вуглекислого газу в атмосфері, що надзвичайно несприятливо впливає на клімат всієї планети. З ним же пов'язано виникнення дір в озоновій оболонці, яка захищає нас від жорсткого ультрафіолетового випромінювання Сонця. Великі промислові центри — це екологічні нариви на тілі Землі. Раніше людство не мало технічних можливостей згубно впливати на природу; тепер така можливість у нього є. Природа відповідає на таке ставлення до неї зростанням різних захворювань та генетичних відхилень у здоров'ї людей, численними катаклізмами. Куди приведе людство такий шлях?

Якщо паралельно з нами на Землі існує «Тонкий світ», то як повинен він реагувати на таку діяльність людства? Як до цього можуть ставитися інші високорозвинені цивілізації? Адже коли вони дійсно являють собою єдине ціле, то їм небайдужа доля їхнього дому, куди входить Сонячна система і наша Земля.

Наслідки діяльності людства можуть виявлятися не лише у видимих екологічних змінах, але й в тонкому енергетичному плані. За свідченням «ясновидців», матеріалізовані емоції гніву, невдоволення, роздратованості та безвихідності, якщо вони оволодівають великими масами людей, створюють негативні енергетичні поля високої концентрації, які у вигляді темних хмар розповсюджуються по поверхні Землі та підіймаються вгору, можливо, розсіюючись у Космосі. Таку картину темних енергетичних потоків, що особливо інтенсивно виходять із зон стихійного або соціального лиха, описують деякі контактери.

Тоді, можливо, поява НЛО на Землі — це один з проявів космічного співробітництва цивілізацій і застереження нам? У цьому разі вони є розвідниками обстановки на Землі, духовного стану людства, і, можливо, збирачами земного енергетичного сміття. Але як довго вони будуть його збирати?

Історія свідчить, що розвиток людства має стрибкоподібний характер. Такими стрибками стали використання вогню, винайдення колеса та інших простіших механізмів, оволодіння енергією пари, електрики, атомною енергією. Після кожного стрибка розвиток цивілізації уповільнювався на певний час, доки не створювалися передумови для нового якісного стрибка вперед. Але спостерігається характерна особливість. Перші стрибки розділені між собою багатьма

тисячоліттями. Поступово вони почали скорочуватися до століть і навіть десятиліть.

Правда, в багатьох стародавніх джерелах, а також у книзі Є. П. Блаватської «Таємна доктрина» згадується про існування високорозвинених доісторичних цивілізацій. Це Атлантида і ще давніша за неї Лемурійська цивілізація. Вони загинули, оскільки й тоді у взаємовідносинах між людьми виникли проблеми, подібні до нинішніх. Невже щоразу нова цивілізація повинна розпочинати свій розвиток з нуля?

Вік Землі становить 4—5 мільярдів років. Можливо, що протягом останнього мільярда років природні умови на Землі були сприятливими для розвитку людства. Тоді скільки ж на ній існувало цивілізацій, які безповоротно загинули? Однак неможливо собі уявити, що в кожній цивілізації запрограмоване її знищення, оскільки це суперечить людському та космічному закону поступального розвитку.

Що ж очікує нашу цивілізацію і чи не пов'язане з її долею почастішання появи НЛО? З приводу першої частини цього запитання можна зауважити, що у природі існує багато способів саморегуляції великих колективів живих істот. Коли, наприклад, сарана розмножиться надмірно, вступають у дію біологічні закони, які викликають самознищення комах, які занадто розплодилися. Таке ж трапляється з термітами, птахами, які мігрують, та іншими істотами. Це ж, мабуть, має місце в людській популяції. Чим, наприклад, пояснити, що після спустошливих війн народжуються переважно хлопчики? Чому нині дуже поширюється вірус СНІДу і чи не поставить він нас у положення сарани, яка занадто розмножилася?

Якщо закони саморегуляції діють на Землі, то чому вони не можуть діяти в межах всього Космосу? Оскільки останній являє собою організовану систему, це означає, що там повинні відбуватися, з одного боку, хаотичні процеси, які збільшують його ентропію, а з другого — процеси, які впорядковують його структуру і накопичують інформацію. Реалізувати антиентропійні процеси може, як це уявляється! тільки розум. Отже, Всесвіт можна розглядати як живу систему, здатну до самовпорядкування, яка підтримує розум в усіх його формах.

Я гадаю, зазначав академік А. Д. Сахаров, що є якийсь внутрішній смисл в існуванні Всесвіту... Внутрішній смисл, нематеріальний, у Всесвіті повинен бути. Без цього нудно було б жити. Цю думку нашого великого співвітчизника, який на практиці дотримувався принципу «Жити заради інших», поділяють також інші вчені та мислителі. Так, радянський психолог В. М. Пушкін вважає, що подібно до того, як маси фізичних тіл створюють гравітаційне поле, мислячі істоти

формують інформаційне поле Всесвіту. Американський філософ С. Крам писав про те, що Всесвіт настільки величний, що важко припустити, що він не є сукупно єдиним Світовим Розумом, який відчуває копошіння мільярдів живих істот на всіх придатних до життя планетах, подібно до того, як людина відчуває слабкий головний біль. Зірки та галактики — лише «нейрони» мозку цього Розуму. Така версія багато що пояснює в нашому світі, зокрема такі явища, як НЛО і контакти з інопланетянами. Але ж наше «копошіння» на Землі може, мабуть, викликати сильніший «головний біль» у Світового Розуму і не виключено, що він буде змушений застосувати «хірургічний» метод лікування.

У цьому міститься відповідь на другу частину запитання щодо ролі НЛО. Схоже, що Космічний розум може набувати будь-яких зручних для нього форм, в тому числі й вигляду НЛО. Ці об'єкти «діагностують» здоров'я людства і пропонують йому «ліки» для видужання. Решта залежить від нас самих, від того, чи зуміємо ми скористатися цими «ліками», які дають нам шанс оздоровитися у духовному плані. Або буде застосований «хірургічний» метод лікування.

На закінчення хотілося б зробити таке порівняння. Наприкінці XIX століття один з провідних фізиків того часу У. Томсон писав: «Сьогодні сміливо можна сказати, що майже всі закони фізики вже відкриті, залишається відшліфувати дрібні деталі...». Але той шквал несподіваних відкриттів, який відбувся на рубежі XIX та XX століть (рентгенівські промені, радіоактивність, кванти випромінювання, поява спеціальної теорії відносності), зруйнував гармонійну будову класичної фізики. Ці відкриття не відповідали поняттям, що тоді склалися, вони сприймалися як аномалії, як перегляд усієї концепції світобудови. Проте на базі таких відкриттів людство зробило величезний технічний та індустріальний ривок, який дозволив значно поліпшити матеріальний рівень його життя, і в той же час породив безліч нових проблем, включаючи такі, що ставлять під загрозу саме існування людства.

Нині, через сотню років, накопичується все більше фактів та явищ, які знову підпадають під рубрику «аномальних», і які не можна пояснити з позицій сучасної науки. Їх вплив на наше життя збільшується і це явно вказує на не-благополуччя у суспільстві. Осмислення цих явищ треба шукати на новій науковій, філософській та духовній основі. Якщо це відбудеться, станеться новий великий ривок уперед всього суспільства, який відповідатиме тим невичерпним, але невикористаним можливостям, які закладені в кожному з нас.

* * *

Отже, проблема НЛО залишається. І чим більше ми намагаємось прояснити її, тим більше виникає нових запитань. Майже кожне з них дає основу для серйозних наукових досліджень та філософського осмислення, результати яких могли б радикально змінити наші уявлення про самих себе, про суть явищ у навколишньому світі та наше сприйняття їх.

Які можливості закладені в окремій людині і як, переплітаючись, вони визначають розвиток соціальних відносин і стан суспільства в цілому? Чи не тому наші традиційні психологія та соціологія не можуть дати відповіді на ці запитання, що вони не враховують впливу енергоінформаційного обміну, який підсвідомо визначає нашу поведінку? Але ж саме НЛО та інші «аномальні явища» можуть якнайшвидше розкрити суть «вінця творіння природи».

Те, що ми називаємо «науково-технічний прогрес» в тупиковим шляхом, який вже проявляє свої вкрай негативні наслідки і вреїт-реїт може призвести до незворотних змін у здоров'ї та генетичному розвитку людей. Разом з тим, вивчення МЛО дає підстави вважати, що існують зовсім інші форми задоволення потреб людини, які не вимагають бездумного споживання природних ресурсів та виробництва матеріальних благ у всезростаючих масштабах. Висуваються неспівмірні ідеї про те, що людство могло б скористатися ними.

Проте схоже, що оволодіння новими технологіями і джерелами енергії буде неможливе без докорінної зміни соціальних відносин і піднесення моральних устоїв суспільства. Дуже ймовірно, що тут діє універсальний закон, який проголошує, що розвиток технічних засобів не повинен перевищувати того рівня, за яким можливе самознищення цивілізації. І тільки від духовного стану цивілізації залеркить, яким буде цей рівень.

Нові факти про «аномальні явища» безперервно додають щось нове до маси наших знань про них. Якщо існує «критична маса» знань, вона неодмінно призведе до «вибуху» наших уявлень про те, що собою являємо ми, як побудований навколишній світ і як безмежні можливості цього світу можуть піти тільки на благо людству.

При написанні цієї роботи були використані матеріали лекцій, прочитаних у школі-семінарі з нетрадиційних напрямів науки Української уфологічної комісії протягом 1990 р., а також така література:

1. Ажажа В. Г. **Знакомтесь: НЛО!** —М., 1990.
2. Дубров А. П., Пушкин В. Н. **Парапсихология и современное естествознание.**—М., 1989.
3. Вернадский В. И. **Пространство и время в живой и неживой природе.**— М., 1975.
4. Зигель Ф. Ю. **Вещество во Вселенной.**— М. 1982.
5. Козырев Н. А. **Причинная или асимметричная механика в линейном приближении.**— Пулково, 1958.
6. Мартынов А. В. **Исповедимый путь** // Философские этюды.— М., 1989.
7. Мензел Д. О. **О летающих тарелках.**— М., 1968.
8. **«Наука и религия».**— № 1—12.— 1989.— 1991.
9. **НЛО: за и против** // ФЕНИД.— Вып. 2., Гомель, 1990— 1991.
10. Сафонов В. И. **Нить Ариадны.**—М., 1990.
11. **Тайны XX века.**— М., 1990.
12. Шульман С. **Инопланетяне над Россией.**— М., 1990.

Численні відомості про НЛО містяться у спеціальних газетних виданнях («М-ский треугольник», «Аномалия», «Продолжение следует», «От звезд летящие», «Голос Вселенной» та інших), а також у виданнях науково-популярної серії «Знак вопроса» видавництва «Знание».

ЗМІСТ

Про аномальні явища природи та загальні відомості про НЛО.....	3
Класифікація НЛО та їх основні характеристики.....	10
Психічна дія НЛО на людей.....	17
Гіпотези про природу НЛО.....	24
Для чого НЛО з'являються на Землі?.....	33